A°· 1945. N°· 61

PUBLICATIEBLAD

PUBLICATIE *van den 25sten October 1945, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk Besluit van 17 September 1944 houdende vaststelling van het Besluit herstel Rechtsverkeer (Stbl. No. E 100).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Vanwege de Koningin den last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaand Koninklijk Besluit:

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Ministers voor Algemeene Oorlogvoering van het Koninkrijk, van Algemeene Zaken, van Buitenlandsche Zaken, van Justitie, van Binnenlandsche Zaken, van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, van Financiën, van Oorlog, van Marine, van Waterstaat, van Handel, Nijverheid en Landbouw, van Scheepvaart en Visscherij, van Sociale Zaken, van Koloniën en van Onzen Minister zonder Portefeuille van 16 September 1944, No. 1644/G20/AO;

Overwegende, dat het noodzakelijk is, bijzondere regelen vast te stellen ten aanzien van het herstel van het rechtsverkeer en het rechtsherstel in verband met de bevrijding van het Rijk in Europa;

Overwegende, dat zich hier een geval voordoet van spoedeischenden aard, als voorzien in artikel 50 der Surinaamsche

Staatsregeling en in artikel 50 der Curaçaosche Staatsregeling, waarin de Staten van Suriname en van Curaçao niet kunnen worden gehoord;

Overwegende, dat zich hier dringende omstandigheden voordoen, waarin de Buitengewone Raad van Advies niet kan worden gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK I

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Voor de toepassing van dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

1. „de Raad", de Raad genoemd in artikel 4;
2. „rechtsbetrekking", iedere vermogensrechtelijke betrektrekking;
3. „rechtspersoon", iedere maat- en vennootschap, vereeniging, stichting, fonds en privaatrechtelijke instelling, in den ruimsten zin, ook indien de rechtspersoonlijkheid daaraan in andere wetten niet mocht zijn toegekend of daaraan uitdrukkelijk mocht zijn onthouden;
   als rechtspersoon wordt mede beschouwd een in het Koninkrijk gevestigd filiaal of bijkantoor van een niet in het Koninkrijk gevestigde rechtspersoon of onderneming;
   de Raad kan bepalen, dat een ander privaatrechtelijk lichaam of een aan één persoon toebehoorende onderneming of een onderdeel daarvan voor de toepassing van dit besluit of van een deel daarvan als rechtspersoon dient te worden aangemerkt;
4. „statuten", iedere akte van oprichting of een andere regeling van de organisatie van een rechtspersoon;
5. „bestuur", alle organen eener rechtspersoon met uitzondering van een algemeene vergadering van leden of van aandeelhouders of van groepen van leden of van aandeelhouders;
6. „Vijandelijk gebied", vijandelijk rechtsgebied, door den vijand bezet gebied, alsmede gebied, dat krachtens Ons besluit van 27 Maart 1941 (Staatsblad, No. B 30) met vijandelijk gebied op één lijn is gesteld;
7. „de bijzondere omstandigheden", de omstandigheden, welke direct of indirect het gevolg zijn van eenige oorlogshandeling, van de bezetting van gebied van het Koninkrijk door den vijand, van de bevrijding van zoodanig gebied en in het algemeen alle omstandigheden, welke op eenigerlei wijze verband houden met of het gevolg

zijn van de deelneming van het Koninkrijk aan den oorlog;

8. „verkrijging om niet", een verkrijging waarvoor geen tegenprestatie is verricht, alsmede een verkrijging, die voortspruit uit een overeenkomst, welke kennelijk niet ten volle mede in het belang van den vervreemder is gesloten;
9. „verkrijging onder bezwarenden titel", een verkrijging, die niet is een verkrijging om niet;
10. „ingezetene van het Koninkrijk", een natuurlijk persoon, wonende of verblijfhoudende in het Koninkrijk, een rechtspersoon in het Koninkrijk gevestigd of aldaar haar bedrijf uitoefenende, alsmede iedere persoon, die door Ons voor de uitvoering van dit besluit of een deel daarvan als ingezetene van het Koninkrijk wordt aangemerkt;
11. „ingezetene van het Rijk in Europa", een natuurlijk persoon, wonende of verblijfhoudende in het Rijk in Europa, een rechtspersoon, in het Rijk in Europa gevestigd of aldaar haar bedrijf uitoefenende, alsmede iedere persoon, die door Ons voor de uitoefening van dit besluit of een deel daarvan als ingezetene van het Rijk in Europa wordt aangemerkt;
12. „Onze Ministers", de Ministers met de uitvoering van dit besluit belast.

Artikel 2.

De bepalingen van dit besluit zijn, voorzoover uit derzelver inhoud niet anders blijkt, toepasselijk op alle ingezetenen van het Rijk in Europa, Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao en op alle Nederlanders en Nederlandsche onderdanen, die zich buiten vijandelijk gebied bevinden.

Artikel 3.

1. Door Ons of van Onzentwege door Onze Ministers gezamenlijk kan op voordracht van den Raad worden beslist, dat in bepaalde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen een of meer bepalingen van dit besluit buiten toepassing blijven.

2. Door Ons of van Onzentwege door Onze Ministers kunnen verdere bepalingen worden vastgesteld, ten einde een goede uitvoering van dit besluit te verzekeren.

HOOFDSTUK II

Van den Raad voor het Rechtsherstel.

Artikel 4.

1. Er is een Raad voor het Rechtsherstel. Hij is gevestigd te 's-Gravenhage.

2. De Raad bezit rechtspersoonlijkheid.

3. De Raad is verdeeld in afdeelingen. Wij bepalen het aantal afdeelingen van den Raad en omschrijven haar taak, voorzoover die niet bij dit besluit wordt omschreven. De Raad zal in ieder geval omvatten de volgende afdeelingen:

I. de afdeeling rechtspraak;
II. de afdeeling effectenregistratie;
III. de afdeeling beheer;
IV. de afdeeling voorzieningen voor afwezigen;
V. de afdeeling voorzieningen voor rechtspersonen.

4. De leden van den Raad en de Secretaris worden door Ons benoemd. Een der leden wordt door Ons als voorzitter aangewezen.

5. Ter vertegenwoordiging van de overzeesche gebiedsdeelen worden in den Raad een aantal leden, ten minste één voor ieder dezer gebiedsdeelen, door Ons aangewezen.

6. De leden, bedoeld in het vijfde lid, hebben zitting in alle afdeelingen; voorzoover mogelijk wordt aan de behandeling van zaken, welke een der overzeesche gebiedsdeelen of deszelfs ingezetenen onmiddellijk aangaan, deelgenomen door een lid dat het betrokken gebiedsdeel vertegenwoordigt.

7. De Voorzitter en de leden der afdeeling rechtspraak worden als zoodanig door Ons benoemd. Zij zijn onafzetbaar gedurende den werkingsduur van dit besluit, behoudens het bepaalde in artikel 120. De overige leden van den Raad kunnen te allen tijde door Ons worden geschorst en ontslagen.

8. De Raad regelt zijn eigen werkwijze en organisatie, met inachtneming van de bepalingen van dit besluit.

9. Behoudens het bepaalde in het zesde en het zevende lid,

bepaalt de Raad in welke afdeeling of afdeelingen zijn leden zullen zitting nemen en wie als voorzitter der afdeelingen zullen optreden.

10. De Raad is bevoegd een afdeeling of een zijner leden aan te wijzen om hem voor alle of voor bepaalde handelingen te vertegenwoordigen. Voorzoover de Raad niet anders bepaalt, vertegenwoordigt de Voorzitter of hij die hem vervangt, den Raad in en buiten rechte.

11. Het Rijk waarborgt de financieele verplichtingen van den Raad.

Artikel 5.

1. De Raad heeft tot taak de uitvoering van dit besluit. Aan den Raad kan ook worden opgedragen de uitvoering van andere besluiten.

2. Voorts gaan op hem op een nader door Ons te bepalen tijdstip over de taak, de rechten en de verplichtingen van de Commissie, bedoeld in artikel 46 van Ons besluit van 7 Juni 1940 (Staatsblad No. A 6) gevestigd ter plaatse waar de Koninklijke Nederlandsche Regeering Hare werkzaamheden uitoefent. Deze Commissie houdt op te bestaan op het tijdstip van voormelden overgang.

Artikel 6.

1. De Raad, met uitzondering van de afdeeling rechtspraak, is verplicht de aanwijzingen van Onze Ministers op te volgen.

2. Wij behouden Ons voor nadere algemeene regelen te stellen met betrekking tot de taak van den Raad.

Artikel 7.

1. De Raad kan zich bij de uitvoering van zijn taak doen bijstaan en vertegenwoordigen door personen en instanties in binnen- en buitenland die hij daartoe zal aanwijzen.

2. Bij zoodanige aanwijzing bepaalt de Raad, welke de taak en de bevoegdheden zijn der aldus aangewezen personen of instanties.

3. Indien de personen of instanties, welke de Raad aan-

wijst Nederlandsche overheidsorganen zijn, zijn deze verplicht aan de aanwijzingen van den Raad gehoor te geven. Echter kunnen zij, indien zij tegen de aanwijzing bezwaar hebben, zich wenden tot den Minister, onder wien zij ressorteeren, die beslist of de bezwaren gegrond zijn. Dit beroep schort de verplichting tot het verleenen van bijstand niet op. Indien de genoemde Minister beslist, dat de bezwaren gegrond zijn, verliest daarmede de aanwijzing haar kracht.

4. Indien de Raad tot het verleenen van bijstand overheidsorganen in de overzeesche gebiedsdeelen aanwijst, vindt het in het vorige lid bepaalde overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat over het beroep tegen die aanwijzing wordt beslist door hem, die namens Ons in het betrokken gebiedsdeel het algemeen bestuur uitoefent.

Artikel 8.

De wijze, waarop de Raad en zijn afdeelingen hun beheer voeren en dienaangaande rekenschap afleggen, wordt geregeld door Onzen Minister van Justitie.

Artikel 9.

De Raad kan voor zijn bemoeiingen kosten in rekening brengen. De tarieven dezer kosten behoeven de goedkeuring van Onzen Minister van Justitie.

Artikel 10.

1. De Raad is bevoegd getuigen en deskundigen op te roepen en te hooren. De oproeping geschiedt per aangeteekenden brief of per deurwaardersexploit.

2. Ieder die als getuige of deskundige is opgeroepen, is verplicht aan deze oproeping gehoor te geven en getuigenis af te leggen, of zijn diensten als deskundige te verleenen.

3. De getuigen worden beëedigd of leggen de belofte af de geheele waarheid en niets dan de waarheid te zullen spreken, de deskundigen, verslag naar hun geweten te zullen geven.

4. De Raad stelt regelen vast omtrent de aan de getuigen en deskundigen te betalen reis- en verblijfkosten en vergoedingen.

5. Op een getuige of deskundige, die weigert aan de hem gedane oproeping gevolg te geven of, verschenen zijnde, weigert getuigenis af te leggen of verslag uit te brengen, zijn de bepalingen van de artikelen 116 tot en met 119 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering en de artikelen 192 en 444 van het Wetboek van Strafrecht van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat de afdeeling rechtspraak den gebrekigen getuige of deskundige voor zich zal laten brengen en dat, indien hij alsdan weigerachtig blijft om zijn verklaring af te leggen, de afdeeling rechtspraak ten verzoeke van den Raad zal kunnen bevelen, dat hij in gijzeling zal worden gesteld.

Artikel 11.

1. Een ieder is verplicht aan den Raad de inlichtingen te verstrekken en de bescheiden over te leggen, waarvan de verstrekking of de overlegging door den Raad voor de uitoefening van zijn taak noodig wordt geacht.

2. De Raad kan eischen, dat de echtheid van overgelegde bewijsstukken, alsmede de waarheid van derzelver inhoud en die van verstrekte inlichtingen of gedane verklaringen, onder eede worden bevestigd.

3. De Raad is bevoegd door hem aan te wijzen deskundigen op te dragen een onderzoek in te stellen naar de echtheid van overgelegde bewijsstukken en de waarheid van derzelver inhoud, alsmede ter verkrijging of controleering van door den Raad noodig geachte gegevens.

4. Ieder van wien voor een onderzoek, als bedoeld in het vorige lid, medewerking wordt gevraagd, is verplicht deze te verleenen.

5. De Raad kan bepalen, dat de aan een dergelijk onderzoek verbonden kosten worden gebracht ten laste van dengene die zoodanig onderzoek heeft noodig gemaakt, van dengene in wiens belang het onderzoek geschiedt, of van dengene die in het ongelijk wordt gesteld, dan wel dat deze kosten ten laste van het Rijk blijven.

6. De Raad kan eischen, dat door belanghebbenden voor de kosten van zoodanig onderzoek een door den Raad te bepalen voorschot zal worden betaald of daarvoor een door hem te bepalen zekerheid zal worden gesteld.

Artikel 12.

1. Een ieder is verplicht zaken en bescheiden, welke hij onder zich heeft en welke voor de uitvoering van dit besluit en de daarop berustende bepalingen van belang kunnen zijn, zorgvuldig te bewaren.

2. De Raad is echter bevoegd toestemming te geven tot de vernietiging, de overdracht of de afgifte van zoodanige zaken en bescheiden.

Artikel 13.

Advocaten, procureurs, notarissen, accountants, bankiers en ambtenaren, als getuigen of deskundigen opgeroepen of aangemaand tot het verstrekken van inlichtingen en het overleggen van bescheiden of tot het toelaten van een onderzoek, kunnen zich tegenover den Raad niet beroepen op eenig beroeps- of ambtsgeheim.

Artikel 14.

1. Een ieder is met betrekking tot feiten, welke in verband met de uitvoering van bij of krachtens dit besluit gegeven voorschriften in de uitoefening van zijn ambt, beroep of functie te zijner kennis komen, tot geheimhouding verplicht.

2. Echter is de Raad bevoegd, indien naar zijn oordeel de juiste uitvoering van zijn taak zulks meebrengt, in bepaalde gevallen zijn leden en de personen en instanties, bedoeld in artikel 7 van deze verplichting te ontheffen.

Artikel 15.

Indien de Raad bij de uitoefening van zijn taak kennis krijgt van feiten, die er op wijzen dat een strafbaar feit is gepleegd, doet hij daarvan onverwijld mededeeling aan het Openbaar Ministerie.

Artikel 16.

De Raad kan ter uitvoering van zijn taak de assistentie inroepen van den sterken arm.

Artikel 17.

1. De Raad is bevoegd aan zijn besluiten voorwaarden of tijdsbepalingen te verbinden.

2. De Raad is bevoegd zijn genomen besluiten te wijzigen, in te trekken en daarin gestelde voorwaarden en tijdsbepalingen te wijzigen en in te trekken, een en ander voorzoover niet bij of krachtens dit besluit anders wordt bepaald.

Artikel 18.

1. De besluiten van den Raad hebben in het geheele Koninkrijk dezelfde kracht als een rechterlijke uitspraak.

2. Als zij een veroordeeling of een bevel inhouden, kunnen zij, behoudens afwijkende bepaling, bij of krachtens dit besluit gesteld, alom in het Koninkrijk als een rechterlijk vonnis worden tenuitvoergelegd, ook door inschrijving in openbare registers.

3. De in het vorige lid bedoelde besluiten zijn, tenzij de Raad in zijn besluit uitdrukkelijk het tegendeel bepaalt, uitvoerbaar bij voorraad, al of niet tegen borgtocht of onder zekerheidsstelling.

4. De Raad kan op verzoek van belanghebbenden ook na de uitspraak bevelen, dat uitvoering bij voorraad niet dan tegen borgtocht of onder zekerheidsstelling zal geschieden.

5. Van de besluiten van de afdeelingen van den Raad, met uitzondering van die der afdeeling rechtspraak, staat hooger beroep open bij de afdeeling rechtspraak, behoudens in gevallen waarin dit uitdrukkelijk is uitgesloten.

6. De termijn van hooger beroep bedraagt:
voor ingezetenen van het Rijk in Europa, 30 dagen;
voor niet-ingezetenen van het Rijk in Europa, 90 dagen.

Artikel 19.

1. De gewone rechter is onbevoegd kennis te nemen van vorderingen of verzoeken, tot behandeling waarvan krachtens dit besluit de Raad bevoegd is.

2. Deze onbevoegdheid wordt slechts uitgesproken, indien daarop door een partij beroep wordt gedaan; dit beroep moet vóór alle weren worden voorgedragen.

3. Van de uitspraak omtrent dit beroep op onbevoegdheid is hooger beroep noch cassatie toegelaten.

HOOFDSTUK III.

Van Regeling van Rechtsbetrekkingen en Rechtsherstel.

Artikel 20.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

„eigenaar", hij, die eigenaar was van een zaak of een recht, op het oogenblik toen het bezit daarvan, of het recht om de afgifte daarvan te vorderen, voor hem verloren ging door of tengevolge van een rechtshandeling, welke krachtens het bepaalde in dit hoofdstuk geheel of gedeeltelijk nietig wordt verklaard of waarvan de inhoud gewijzigd wordt vastgesteld, alsmede zijn rechtverkrijgenden onder algemeenen titel.

Artikel 21.

De bevoegdheden, in dit hoofdstuk aan den Raad toegekend, kunnen worden uitgeoefend hetzij op grond van een schriftelijk verzoek daartoe, door of namens een belanghebbende ingediend binnen 6 maanden na de instelling van den Raad, hetzij, ook na verloop van gemelden termijn, op verzoek van een andere afdeeling van den Raad, dan die welke tot de behandeling van de zaak bevoegd is.

Artikel 22.

Bij de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk oordeelt de Raad naar redelijkheid en billijkheid.

Artikel 23.

1. De Raad is bevoegd tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa tot stand gekomen of gewijzigde rechtsbetrekkingen geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren, gewijzigd vast te stellen of daarvan, als zij onbepaald zijn, den inhoud te bepalen, indien

a. deze rechtsbetrekkingen bestaan tusschen personen waarvan ten minste één ingezetene van het Koninkrijk is, of deze rechtsbetrekkingen tot voorwerp hebben een zaak of een recht, zich binnen het Koninkrijk bevindende, en daarnevens

b. naar het oordeel van den Raad het achterwege laten van zoodanig ingrijpen in verband met de bijzondere omstandigheden onredelijk ware.

2. De Raad is bevoegd tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa te niet gegane rechtsbetrekkingen geheel of gedeeltelijk, al of niet in gewijzigden vorm, te doen herleven, indien

a. deze rechtsbetrekkingen bestaan hebben tusschen personen, waarvan ten minste één ingezetene van het Koninkrijk is of ten tijde van het te niet gaan der rechtsbetrekking ingezetene van het Koninkrijk was of deze rechtsbetrekkingen tot voorwerp hebben gehad een zaak, welke zich binnen het Koninkrijk bevindt of ten tijde van het te niet gaan van de rechtsbetrekking binnen het Koninkrijk bevond, en daarnevens

b. naar het oordeel van den Raad het achterwege laten van zoodanig ingrijpen in verband met de bijzondere omstandigheden onredelijk ware.

3. Het bepaalde in het eerste en het tweede lid is niet van toepassing op rechtsbetrekkingen ten aanzien waarvan de nietigverklaring, de gewijzigde vaststelling, de bepaling van den inhoud of de herleving, in verband met de bijzondere omstandigheden door Ons in andere hoofdstukken van dit besluit of bij andere besluiten anders is geregeld.

Artikel 24.

De Raad is bevoegd, in verband met de geheele of gedeeltelijke nietigverklaring, de gewijzigde vaststelling, de bepaling van den inhoud of de herleving van rechtsbetrekkingen, rechtshandelingen, welke het ontstaan, de wijziging of het te niet gaan van deze rechtsbetrekkingen hebben veroorzaakt, geheel of gedeeltelijk nietig te verklaren of daarvan den inhoud gewijzigd vast te stellen.

Artikel 25.

Indien naar het oordeel van den Raad de rechtsbetrekkin-

gen, bedoeld in artikel 23, zijn tot stand gekomen, gewijzigd of te niet gegaan door of tengevolge van handelingen, tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa in vijandelijk gebied verricht

a. onder dwang, bedreiging of onbehoorlijken invloed van of vanwege den vijand,
b. onder dwang, bedreiging of onbehoorlijken invloed van of vanwege personen of instanties, door of vanwege den vijand met macht bekleed of met meer macht bekleed dan hun vóór de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa toekwam, of
c. zonder geoorloofde oorzaak of op grond van een maatregel van den bezetter, ten aanzien waarvan door Ons of van Onzentwege is bepaald, dat hij geacht wordt nimmer van kracht te zijn geweest,

wordt, behoudens blijk van het tegendeel, aangenomen, dat het achterwege laten van het ingrijpen, bedoeld in artikel 23, in verband met de bijzondere omstandigheden onredelijk ware.

Artikel 26.

Bij de toepassing van de artikelen 23 en 24 regelt de Raad, met inachtneming van het bepaalde in de artikelen 27 tot en met 38, tevens de gevolgen van de geheele of gedeeltelijke nietigverklaring, de gewijzigde vaststelling, de bepaling van den inhoud of de herleving der rechtsbetrekkingen en van de geheele of gedeeltelijke nietigverklaring of de vaststelling van den inhoud der rechtshandelingen, een en ander zoowel tusschen de daarbij direct betrokken partijen als tegenover derden.

Artikel 27.

1. Indien ten aanzien van een rechtshandeling de Raad gebruik maakt van een der bevoegdheden, bedoeld in artikel 24, kan de Raad bevelen, dat zaken of rechten, waarvan het bezit door of tengevolge van zoodanige rechtshandeling voor den eigenaar is verloren gegaan, aan hem worden teruggegeven, tenzij de zaak of het recht zich bevindt in het bezit van een persoon, die aannemelijk maakt, dat hij de zaak of het recht te goeder trouw en onder bezwarenden titel van een derde heeft verkregen.

2. Niettemin kan teruggave ook in laatstbedoeld geval worden bevolen, indien de zaak of het recht voor den eigenaar een aanmerkelijk grootere waarde heeft dan voor den bezitter.

3. De teruggave, bedoeld in het eerste lid, geschiedt zonder dat aan den bezitter eenige schadevergoeding wordt toegekend, tenzij de Raad meent, dat er bijzondere redenen zijn voor een andere beslissing.

4. De teruggave, bedoeld in het tweede lid, geschiedt slechts tegen betaling door den eigenaar aan den bezitter van de door den Raad vast te stellen waarde der zaak voor den bezitter.

5. Indien de eigenaar, wiens zaak of recht ingevolge het bepaalde in het eerste of het tweede lid wordt teruggegeven, bij of tengevolge van de rechtshandeling, waardoor of tengevolge waarvan het bezit voor hem was verloren gegaan, eenige tegenprestatie heeft ontvangen, geschiedt de teruggave slechts onder de voorwaarde, dat de eigenaar, ter keuze van den Raad, hetzij deze tegenprestatie, hetzij een door den Raad te begrooten bedrag ter waarde van deze tegenprestatie, aan den Staat heeft voldaan.

Artikel 28.

Indien de teruggave van een overgedragen zaak of recht wordt bevolen, worden tevens nietig verklaard de zakelijke rechten, die daarop sedert het verlies van het bezit voor den eigenaar zijn gevestigd, tenzij de zakelijk gerechtigde aannemelijk maakt, dat hij zijn recht te goeder trouw en onder bezwarenden titel heeft verkregen.

Artikel 29.

De Raad bepaalt of en in hoeverre en, eventueel, onder welke voorwaarden bij de teruggave persoonlijke rechten, welke derden ten aanzien van de zaak of het recht te goeder trouw onder bezwarenden titel mochten hebben verkregen, in stand blijven.

Artikel 30.

De Raad bepaalt, of en in hoeverre teruggave, zal plaats

vinden van de vruchten van de zaken of de rechten, welke ingevolge het bepaalde in dit hoofdstuk worden teruggegeven.

Artikel 31.

Gelijke bescherming, als in de artikelen 27, 28 en 29 wordt verleend aan hem die te goeder trouw onder bezwarenden titel een zaak of een recht heeft verkregen, wordt verleend aan hem, die te goeder trouw om niet heeft verkregen, mits de verkrijger aannemelijk maakt, dat hij zijn recht onmiddellijk, dan wel middellijk tengevolge van een reeks van overdrachten te goeder trouw, afleidt van een rechtsvoorganger, die te goeder trouw onder bezwarenden titel de zaak of het recht heeft verkregen.

Artikel 32.

1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit en het volgende hoofdstuk kan goede trouw slechts worden aangenomen, indien degeen op wiens goede trouw een beroep wordt gedaan, niet wist, noch redelijkerwijze had behooren te vermoeden, dat het bezit van de zaak of van het recht voor den eigenaar was verloren gegaan tengevolge van een rechtshandeling als bedoeld in artikel 25.

2. Voor de toepassing van de bepalingen van dit en het volgende hoofdstuk wordt goede trouw niet verondersteld, doch moet deze door dengeen, die zich daarop beroept, worden aannemelijk gemaakt.

Artikel 33.

1. Een schuldenaar, die jegens een schuldeischer, al of niet onder voorwaarden, tot betaling gehouden was en tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa ingevolge een toen bestaande verplichting aan een ander dan dien schuldeischer heeft betaald, blijft bevrijd, ook indien de rechtshandeling, door of tengevolge waarvan het bezit der inschuld voor den schuldeischer verloren ging, door den Raad wordt nietigverklaard.

2. Insgelijks blijft bevrijd hij, die jegens een eigenaar, al

of niet onder voorwaarden, gehouden was tot afgifte van een zaak of een recht en deze zaak of dit recht tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa ingevolge een toen bestaande verplichting aan een ander heeft afgegeven, ook indien de rechtshandeling, door of tengevolge waarvan het recht om de afgifte te vorderen voor den eigenaar verloren ging, door den Raad wordt nietigverklaard.

3. De Raad kan van het bepaalde in het eerste en tweede lid afwijken, indien hij van oordeel is, dat er bijzondere redenen zijn op grond waarvan de schuldenaar of hij die tot afgifte verplicht was, betaling, onderscheidenlijk afgifte, had moeten weigeren.

Artikel 34.

1. In de gevallen, waarin niettegenstaande de Raad gebruik maakt van een der bevoegdheden, bedoeld in artikel 24,

a. teruggave van zaken, rechten of vruchten, als bedoeld in de artikelen 27 en 30, niet wordt bevolen, omdat deze tenietgegaan of onvindbaar zijn, of omdat zij zich bevinden in het bezit van een persoon, die dezelve te goeder trouw en onder bezwarenden titel van een derde heeft verkregen, of op grond van het bepaalde in artikel 33, dan wel omdat de Raad om andere redenen geen termen aanwezig heeft geacht om de teruggave te bevelen,

b. zoodanige teruggave wordt bevolen onder instandhouding van op de zaak of het recht gevestigde zakelijke rechten of ten aanzien daarvan verkregen persoonlijke rechten,

c. zoodanige teruggave slechts wordt bevolen tegen het verrichten van een betaling door den eigenaar aan den bezitter hetzij wegens de bijzondere redenen, bedoeld in artikel, 27, derde lid, hetzij op grond van het bepaalde in artikel 27, vierde lid,

d. blijkt, dat de zaken, rechten of vruchten, welker teruggave wordt bevolen, een waardevermindering hebben ondergaan, waarvan aannemelijk is, dat zij, indien de zaken, rechten of vruchten in het bezit van den eigenaar waren gebleven, niet zou zijn voorgekomen,

zal de Raad den eigenaar een schadevergoeding toewijzen.

2. Tot betaling van deze schadevergoeding zijn allen, die sedert het tijdstip, waarop het bezit voor den eigenaar is ver-

loren gegaan, de zaak, het recht of de vruchten in hun bezit hebben gehad, hoofdelijk aansprakelijk, voorzoover niet hun goede trouw aannemelijk is gemaakt.

3. Het bedrag dezer schadevergoeding is gelijk aan de schade, welke de eigenaar lijdt, doordat hij de zaak of het recht niet, niet onbezwaard, of slechts tegen het verrichten van een betaling terugontvangt.

Artikel 35.

De Raad houdt afzonderlijk aanteekening van de ingevolge het bepaalde in artikel 34 toegekende schadevergoedingen, van de personen aan wie en de personen tegen wie zij worden toegewezen, alsmede van de gronden waarop zij zijn toegewezen.

Artikel 36.

1. Het bepaalde in dit hoofdstuk laat onverlet hetgeen is bepaald in hoofdstuk IV.

2. Indien rechtsbetrekkingen of rechtshandelingen betrekking hebben zoowel op effecten, die volgens het bepaalde in Hoofdstuk IV moeten worden geregistreerd, als op andere zaken of rechten, is het bepaalde in dit hoofdstuk alleen van toepassing, voorzoover betreft die andere zaken of rechten.

Artikel 37.

Tot een nader door Ons te bepalen tijdstip wordt voor de toepassing van dit besluit de termijn, gesteld in het tweede lid van artikel 2014 van het Burgerlijk Wetboek, als niet geschreven beschouwd.

Artikel 38.

Het bepaalde in dit hoofdstuk is van toepassing, ook indien met betrekking tot de in dit hoofdstuk bedoelde rechtsbetrekkingen of rechtshandelingen tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa een rechterlijke of arbitrale uitspraak is gewezen, een bindend advies is gegeven, of een dading is getroffen.

HOOFDSTUK IV.

Van Effecten.

Titel I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 39.

Voor de toepassing van dit hoofdstuk en van de daarop berustende bepalingen worden verstaan onder:

1. effecten: aandeelen, obligaties, pandbrieven, certificaten van aandeelen of obligaties, depotfractiebewijzen, winst- en oprichtersbewijzen, optiebewijzen en soortgelijke waardepapieren, inschrijvingen in schuld- en aandeelenregisters en soortgelijke rechten, voorts schatkistwissels en -promessen, anticipatiebiljetten en soortgelijke schuldbekentenissen van Staten en andere publiekrechtelijke lichamen, — een en ander voor zoover deze effecten vóór de inwerkingtreding van dit besluit zijn uitgegeven en niet vóór 10 Mei 1940 te niet zijn gegaan of hun geldigheid op andere wijze hebben verloren;
   recepissen, uitgegeven ter latere verwisseling tegen definitieve stukken, worden met de definitieve stukken gelijkgesteld;
   Wij behouden Ons voor, met inachtneming van het in de voorgaande zinsneden bepaalde, nader vast te stellen wat onder effecten wordt begrepen;
2. binnenlandsche effecten: effecten uitgegeven door of ten laste van
   a) Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname, Curaçao, provinciën, gemeenten, waterschappen, of andere publiekrechtelijke lichamen in het Koninkrijk;
   b) vennootschappen, maatschappijen, fondsen, vereenigingen, organisaties, instellingen of andere, al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittende lichamen, gevestigd binnen het Koninkrijk;
   onder binnenlandsche effecten worden mede verstaan

depotfractiebewijzen en certificaten van aandeelen of obligaties, uitgegeven door binnen het Koninkrijk gevestigde Trust- en Administratiekantoren en soortgelijke instellingen, ongeacht of de onderliggende effecten als binnenlandsch in den zin van dit besluit worden aangemerkt;

3. buitenlandsche effecten: effecten uitgegeven door of ten laste van anderen dan de onder 2 genoemden;
4. bezitter: hij die een effect als eigenaar zelf of door een derde bezit;
5. tegenwoordige bezitter: hij die bezitter is op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit besluit;
6. vroegere bezitter: hij die na 9 Mei 1940 al of niet met zijn wil het bezit van een effect heeft verloren;
7. erkenning: de erkenning voor de doeleinden van dit besluit van een persoon als den rechtmatigen eigenaar van of den zakelijk gerechtigde tot een effect;
8. registreerende instantie: de met de registratie te belasten afdeeling.

Artikel 40.

De registreerende instantie neemt de aanwijzingen in acht, welke haar door Onze Ministers van Financiën en van Justitie rechtstreeks worden gegeven.

TITEL II.

Van registratie

Artikel 41.

Door de registreerende instantie worden geregistreerd:

a) alle binnenlandsche effecten, waar deze zich ook bevinden;

b) alle buitenlandsche effecten, die op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit besluit:

1o zich binnen het Koninkrijk bevinden; of

2o zich buiten het Koninkrijk bevinden, doch waarvan de

tegenwoordige bezitter ingezetene van het Koninkrijk is; of

3o zich buiten het Koninkrijk bevinden ten name dan wel ten behoeve van een ingezetene van het Koninkrijk, voor zoover niet vallende onder 2o.

Artikel 42.

1. De tegenwoordige bezitter van een effect als bedoeld in artikel 41 is verplicht hetzelve in de macht van de registreerende instantie te brengen of te doen brengen.

2. De in het voorgaande lid genoemde verplichting bestaat eveneens voor hem, die, als zakelijk gerechtigde of uit anderen hoofde een effect als bedoeld in artikel 41 onder a) of onder b), sub 1o, op het tijdstip van de inwerkingtreding van dit besluit onder zich heeft, of te wiens name dan wel te wiens behoeve een effect als bedoeld in artikel 41 onder b, sub 3o, op genoemd tijdstip wordt aangehouden.

3. Degene, die hem, op wien ingevolge het in de voorgaande leden bepaalde de plicht tot het in de macht van de registreerende instantie brengen rust, vertegenwoordigt of zich voor dezen sterk maakt, is mede bevoegd het effect in de macht van de registreerende instantie te brengen of te doen brengen.

4. Voor de toepassing van dit artikel worden met het effect gelijkgesteld de mantel, de talon en een of meer coupons of dividendbewijzen, afzonderlijk voorkomende.

5. De registreerende instantie bepaalt den termijn waarbinnen aan de in het eerste en tweede lid genoemde verplichtingen moet worden voldaan.

6. De registreerende instantie kan uitzonderingen op het in het eerste, tweede en vijfde lid bepaalde toestaan en, zoo zij zulks noodig oordeelt, daaraan door haar te stellen voorwaarden verbinden.

7. De registreerende instantie is bevoegd, ten behoeve van de verkrijging van ontbrekende deelen van een effect, een of meer reeds in haar macht gebrachte deelen van het effect tijdelijk af te geven.

Artikel 43.

Aan de verpichting, genoemd in artikel 42, wordt voldaan door het overleggen van:

hetzij een verklaring van een persoon wiens of een instelling wier naam is geplaatst op een door de registreerende instantie bekend gemaakte lijst, dat het betrokken effect is gedeponeerd in of overgebracht naar een depot ten name der registreerende instantie bij dien persoon of instelling;

hetzij, indien het effect zich in open bewaring bevindt bij zulk een persoon of instelling, een verklaring dat op de desbetreffende rekening in de boeken van den bewaarnemer is aangeteekend, dat het effect niet kan worden vervreemd of bezwaard, noch daarover op eenigerlei wijze kan worden beschikt, dan door of in opdracht van de registreerende instantie;

hetzij, zoo het een niet in papier op naam of aan toonder belichaamd effect betreft, een verklaring, afgelegd door of namens dengene door wien of te wiens laste het effect is uitgegeven, dat in het desbetreffende register is aangeteekend, dat het effect niet kan worden vervreemd of bezwaard, noch daarover op andere wijze kan worden beschikt dan door of in opdracht van de registreerende instantie.

Artikel 44.

1. Door of namens de registreerende instantie wordt aan dengene, die een effect in haar macht heeft gebracht, als bepaald in artikel 43, op zijn verzoek een ontvangstbewijs afgegeven. Dit bewijs bevat een omschrijving van het effect en den naam van dengene, die het in de macht van de registreerende instantie heeft gebracht, alsmede, in voorkomend geval, den naam van dengene te wiens behoeve of in wiens opdracht het in haar macht is gebracht.

2. Het bewijs is niet overdraagbaar en verliest zijn waarde, indien door de registreerende instantie wordt bepaald dat het bezit van het effect toekomt aan een ander dan dengene voor wiens rekening het effect in haar macht is gebracht.

Artikel 45.

1. Hij die den eigendom beweert van of een zakelijk recht op een effect, of van een of meer deelen van een effect, onverschillig of hij hetzelve of dezelve in zijn bezit of macht heeft, is verplicht, binnen een door de registreerende instantie te

bepalen termijn, aan haar kennis te geven van zijn aanspraak en erkenning van zijn recht te vragen.

2. Degene, die hem, op wien ingevolge het in het voorgaande lid bepaalde de plicht tot kennisgeving rust, vertegenwoordigt of zich voor dezen sterk maakt, is mede bevoegd tot het doen van de kennisgeving en tot het vragen van erkenning.

3. Is het effect niet of niet volledig in de macht van de registreerende instantie gebracht door of ten behoeve van den in het eerste lid bedoelden persoon, dan doet deze, of degene, die hem vertegenwoordigt of zich voor hem sterk maakt, zijn kennisgeving vergezeld gaan van een opgave van de omstandigheden, die ertoe hebben geleid dat de rechthebbende het bezit van of de macht over het effect of deel van het effect heeft verloren of nimmer heeft gehad.

Artikel 46.

1. De registreerende instantie kan een algemeene of een bijzondere vrijstelling verleenen van de in de artikelen 42 en 45 genoemde verplichtingen, of ten aanzien daarvan uitstel verleenen, een en ander hetzij met betrekking tot alle effecten, hetzij tot een deel daarvan.

2. Aan de verleening van vrijstelling of uitstel kunnen voorwaarden worden verbonden.

Artikel 47.

De registreerende instantie kan eischen, dat te haren genoege wordt aangetoond, wie sedert 9 Mei 1940 de bezitter van of zakelijk gerechtigde tot een effect als bedoeld in artikel 41 is geweest, onderscheidenlijk de bezitters of zakelijk gerechtigden zijn geweest, en welke de nationaliteit en woonplaats van ieder van hen ten tijde van de verkrijging was.

Artikel 48.

1. Effecten, welke overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 42 en 43 in de macht van de registreerende instantie zijn gebracht, worden geregistreerd als ingeleverde effecten.

2. Na het verstrijken van den termijn, bedoeld in het vijfde lid van artikel 42, worden alle niet in de macht van de regis-

treerende instantie gebrachte binnenlandsche effecten en, voor zoover de registreerende instantie met hun bestaan is bekend geworden, alle in artikel 41 onder b) genoemde en niet in de macht van de registreerende instantie gebrachte buitenlandsche effecten, geregistreerd als niet-ingeleverde effecten.

3. Effecten, welke in de macht van de registreerende instantie zijn gebracht, doch waaraan een of meer deelen ontbreken, worden geregistreerd als niet-ingeleverde effecten, voor zoover de registreerende instantie in uitzonderingsgevallen niet het tegendeel bepaalt.

Artikel 49.

1. Alvorens een in papier op naam of aan toonder belichaamd binnenlandsch effect wordt uitgeleverd aan den rechthebbende, wordt ten blijke van registratie door of namens de registreerende instantie op den mantel van het effect en op ieder der daarbij behoorende coupons, dividendbewijzen en talons een waarmerk aangebracht. Van de registratie wordt tevens aanteekening gedaan in het desbetreffende schuld- of aandeelenregister, zoo dit bestaat.

2. Ten blijke van registratie van een in papier op naam of aan toonder belichaamd buitenlandsch effect wordt een verklaring afgegeven, vervat in een afzonderlijk document.

3. Vorm en inhoud van het waarmerk en van de aanteekening, bedoeld in het eerste lid, en van de verklaring bedoeld in het tweede lid, alsmede de wijze waarop het waarmerk wordt aangebracht, worden door Onzen Minister van Financiën vastgesteld.

Artikel 50.

1. De registreerende instantie doet opgave aan Onzen Minister van Financiën van de door haar geregistreerde effecten, onder vermelding hoe dezelve zijn geregistreerd.

2. Onze Minister van Financiën is belast met de periodieke bekendmaking in de Nederlandsche Staatscourant en op zoodanige wijze als door Ons kan worden bepaald, van de hem ingevolge het bepaalde in het voorgaande lid verstrekte opgaven.

Artikel 51.

Hij die de registratie van een effect beweert, heeft niet sechts te bewijzen dat het effect is voorzien van een waarmerk of een verklaring, dan wel dat van de registratie aanteekening is gedaan in het desbetreffende schuld- of aandeelenregister, een en ander overeenkomstig het bepaalde in artikel 49, doch tevens dat van de registratie is kennisgegeven in de Nederlandsche Staatscourant overeenkomstig het bepaalde in artikel 50.

Artikel 52.

De registreerende instantie is bevoegd, met inachtneming van het in dit besluit bepaalde, nadere regelen te stellen voor de uitvoering van de bepalingen van dezen titel.

TITEL III.

Van erkenning.

Artikel 53.

1. Indien uit een of meer verzoeken om erkenning van den eigendom van of zakelijke rechten op een effect, ingediend overeenkomstig het bepaalde in artikel 45, hetzij afzonderlijk hetzij tezamen, blijkt dat mededeelingen zijn gedaan die onvolledig, dan wel kennelijk onjuist of onderling tegenstrijdig zijn, verricht de registreerende instantie hetgeen mogelijk en noodig is om de juiste verhoudingen vast te stellen. Zij kan daartoe ieder door wien een verzoek om erkenning is ingediend, of wiens naam in een verzoek om erkenning is genoemd, hooren of doen hooren.

2. De registreerende instantie kan toestaan, dat de mededeelingen, vervat in een verzoek om erkenning of gedaan door dengene die het effect in de macht van de registreerende instantie heeft gebracht, binnen een door haar te bepalen termijn worden verbeterd, aangevuld of ingetrokken. Het einde van zulk een termijn kan zoo noodig later worden gesteld dan het einde van den termijn bedoeld in het eerste lid van artikel 45.

Artikel 54.

Behoudens het bepaalde in artikel 55 verleent de registreerende instantie erkenning van den eigendom of het zakelijk recht aan dengene door wien of te wiens behoeve erkenning is verzocht overeenkomstig het bepaalde in artikel 45, indien aannemelijk wordt gemaakt, dat deze zijn recht:

a) vóór 10 Mei 1940 heeft verkregen en sindsdien onafgebroken heeft behouden; dan wel
b) na 9 Mei 1940 te goeder trouw onder bezwarenden titel heeft verkregen en sindsdien onafgebroken heeft behouden; dan wel
c) na 9 Mei 1940 te goeder trouw om niet heeft verkregen, en mede aannemelijk wordt gemaakt dat hij het recht, onmiddellijk dan wel middellijk tengevolge van een onafgebroken reeks van overdrachten te goeder trouw, afleidt van een rechtsvoorganger die het recht te goeder trouw onder bezwarenden titel had verkregen; dan wel
d) had verkregen als omschreven onder a), b) of c), doch het sindsdien onvrijwillig heeft verloren.

Artikel 55.

1. Erkenning wordt geweigerd, indien degene door wien of te wiens behoeve erkenning is verzocht, in gebreke blijft te voldoen aan eenigen eisch, gesteld krachtens een der artikelen 11 en 47.

2. Erkenning wordt eveneens geweigerd, indien de registreerende instantie vaststelt, dat degene over wiens recht moet worden beslist, hetzelve vóór 10 Mei 1940 te kwader trouw heeft verkregen.

3. Wij behouden Ons voor, uitzonderingen op het in het eerste lid bepaalde te stellen.

Artikel 56.

Geen erkenning van den eigendom van of van een zakelijk recht op een effect als bedoeld in artikel 41 wordt verleend voordat het effect is geregistreerd.

Artikel 57.

De registreerende instantie kan aan de erkenning als last of voorwaarde verbinden, dat een door haar te bepalen vergoeding zal worden betaald of andere prestatie zal worden geleverd, hetzij aan dengene, wiens of degenen, wier rechten door die erkenning worden verkort, hetzij aan den Staat.

Artikel 58.

Voor de toepassing van de bepalingen van dezen titel worden met het effect gelijkgesteld de mantel, de talon en een of meer coupons of dividendbewijzen, afzonderlijk voorkomende.

TITEL IV.

Van bevestiging in en herstel van recht.

Artikel 59.

1. De tegenwoordige bezitter wordt door de erkenning van zijn recht bevestigd in den eigendom.

2. De vroegere bezitter van een binnenlandsch effect, wien erkenning is verleend, wordt in zijn recht hersteld:

a) indien het effect als ingeleverd is geregistreerd en den tegenwoordigen bezitter erkenning is geweigerd,

b) indien het effect als niet ingeleverd is geregistreerd,

een en ander met dien verstande dat, indien het recht van meer dan een vroegeren bezitter wordt erkend, degene in zijn recht wordt hersteld die het bezit het laatst heeft verloren.

3. De vroegere bezitter van een buitenlandsch effect wien erkenning is verleend, wordt in zijn recht hersteld, indien het effect als ingeleverd is geregistreerd en den tegenwoordigen bezitter erkenning is geweigerd; met dien verstande dat, indien het recht van meer dan een vroegeren bezitter wordt erkend, degene in zijn recht wordt hersteld die het bezit het laatst heeft verloren.

Artikel 60.

1. Door de erkenning van een zakelijk recht op een effect,

verleend overeenkomstig het bepaalde in artikel 54 onder a), b) of c), wordt de zakelijk gerechtigde in zijn recht bevestigd.

2. De zakelijk gerechtigde tot een geregistreerd effect, wien erkenning is verleend overeenkomstig het bepaalde in artikel 54, onder d), wordt in zijn recht hersteld, indien en voor zoover dit, naar het oordeel van de registreerende instantie, mogelijk is zonder dat een ongerechtvaardigde inbreuk wordt gemaakt op de rechten van den eigenaar of van een of meer andere zakelijk gerechtigden.

Artikel 61.

1. Wordt, ingevolge het bepaalde in het tweede lid van artikel 59 of het tweede lid van artikel 60 een vroegere bezitter of een zakelijk gerechtigde in zijn rechten hersteld, dan worden de herstelde rechten geacht voor den gerechtigde nimmer te zijn verloren gegaan.

2. Door het herstel van de rechten van den vroegeren bezitter overeenkomstig het bepaalde in het tweede lid van artikel 59 komt op den erkende de plicht tot volstorting van een niet volgestort aandeel te rusten. De termijn van een jaar, genoemd in het eerste lid van artikel 39b van het Wetboek van Koophandel, begint in dat geval te loopen op den dag waarop de beslissing omtrent de erkenning is gegeven.

Artikel 62.

1. Degene wien erkenning als vroegere bezitter of als zakelijk gerechtigde is verleend, doch die niet of niet ten volle in zijn recht wordt hersteld, ontleent aan de erkenning een recht op schadevergoeding als bedoeld in artikel 34 van dit besluit. Het bedrag der geleden schade wordt gelijktijdig met de beslissing omtrent de erkenning door de registreerende instantie vastgesteld.

2. Tot vergoeding van de aldus vastgestelde schade zijn hoofdelijk gehouden:

a) degene die door de onrechtmatige verwerving van den eigendom of de onrechtmatige vestiging van het zakelijke recht de omstandigheden heeft teweeg gebracht waardoor de rechthebbende niet of niet volledig in zijn recht wordt hersteld.

b) degenen die, als rechtverkrijgenden of anderszins, opzettelijk hebben medegewerkt aan het ontstaan of voortbestaan van de omstandigheden waardoor de rechthebbende niet of niet volledig in zijn recht wordt hersteld.

3. Het bepaalde in artikel 35 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 63.

De registreerende instantie doet zoo spoedig mogelijk bij aangeteekend schrijven aan een ieder, die bij haar een verzoek om erkenning heeft ingediend, mededeeling van haar desbetreffende beslissing. In deze mededeeling is vervat:

a) een omschrijving van het effect of de effecten, waarop de beslissing betrekking heeft;
b) in geval de erkenning is verleend, een aanduiding of en in hoeverre de erkenning bevestiging van of herstel in het recht medebrengt;
c) in geval de erkenning is geweigerd, een summiere opgave van de gronden der beslissing;
d) in geval het bezit aan een ander toekomt dan aan dengene die in den eigendom is bevestigd of hersteld, een opgave van den naam en het adres van dien ander, alsmede van den aard van het recht op grond waarvan aan dien ander het bezit toekomt; en
e) een aanduiding, aan wien het effect wordt uitgeleverd.

TITEL V.

... Van den overgang van rechten op den Staat.

Artikel 64.

1. Alle geregistreerde effecten ten aanzien waarvan erkenning van den eigendom noch aan den tegenwoordigen, noch aan een vroegeren bezitter is verleend, gaan van rechtswege in eigendom over op den Staat.

2. De wijze waarop de ingevolge het bepaalde in het voorgaande lid door den Staat in eigendom verkregen effecten worden verdeeld over de gebiedsdeelen van het Koninkrijk zal nader bij de wet worden geregeld.

Artikel 65.

1. Door de registratie als niet-ingeleverd effect en de publicatie van die registratie verliest het papier, waarin het recht is belichaamd, zijn geldigheid.

2. De registreerende instantie is bevoegd van dengene door wien of te wiens laste een effect als bedoeld in het voorgaande lid is uitgegeven, afgifte van een duplicaat te eischen.

Artikel 66.

1. Een ieder door wien of te wiens laste een op naam gesteld binnenlandsch effect is uitgegeven, hetwelk krachtens het bepaalde bij artikel 64 in eigendom op den Staat is overgegaan, is verplicht op eerste aanmaning van de registreerende instantie den eigendomsovergang schriftelijk te erkennen en van die registratie te doen blijken door een aanteekening in het schuld- of aandeelenregister, alsmede door een aanteekening op het papier waarin het effect is belichaamd, zonder zich te kunnen beroepen op de bepalingen van wettelijken of statutairen aard, welke zich tegen die erkenning of aanteekening zouden kunnen verzetten of daaraan voorwaarden zouden verbinden.

2. Degene te wiens name een effect als bedoeld in het eerste lid van dit artikel is gesteld, is verplicht op eerste aanmaning van de registreerende instantie de formaliteiten te vervullen, welke noodig zijn om de uitoefening der eigendomsrechten door den erkenden eigenaar of door den Staat volledig mogelijk te maken.

Artikel 67.

Ten aanzien van een aan den Staat opkomend niet volgestort aandeel is de Staat jegens de vennootschap niet aansprakelijk voor het daarop nog te storten bedrag. Deze bepaling laat onverlet de hoofdelijke aansprakelijkheid ingevolge artikel 39b van het Wetboek van Koophandel van den tegenwoordigen bezitter en zijn rechtsvoorgangers, alsmede van de rechtsopvolgers van den Staat.

Artikel 68.

1. Het geregistreerde effect, of, zoo het een in papier op naam of aan toonder belichaamd effect betreft, hetwelk als niet-ingeleverd is geregistreerd, het duplicaatbewijs, wordt uitgeleverd aan dengene die is bevestigd of hersteld in zijn eigendom, behoudens dat, zoo in de beslissing der registreerende instantie is bepaald dat het bezit aan een derde toekomt, het effect of het duplicaat aan dien derde wordt uitgeleverd.

2. Indien het vermogen van dengene, die ingevolge het bepaalde in het voorgaande lid is gerechtigd het effect te ontvangen, geheel of gedeeltelijk onder beheer is gesteld krachtens bepalingen van dit besluit of van eenigen anderen wettelijken maatregel, wordt het effect of het duplicaat uitgeleverd aan den aangewezen beheerder.

3. De effecten en duplicaten, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk in eigendom overgaan op den Staat, worden uitgeleverd aan de Afdeeling Beheer, behoudens dat, zoo in de beslissing der registreerende instantie is bepaald, dat het bezit aan een derde toekomt, het effect of het duplicaat aan dien derde wordt uitgeleverd.

4. De registreerende instantie is bevoegd, met inachtneming van het in de voorgaande leden bepaalde, nadere voorschriften te geven met betrekking tot de uitlevering.

TITEL VI.

Van beroep.

Artikel 69.

1. Belanghebbenden kunnen van beslissingen en handelingen van de registreerende instantie in beroep komen bij de Afdeeling Rechtspraak.

2. Het beroep moet worden ingesteld:

a) van de beslissing tot registratie van een effect als ingeleverd dan wel als niet-ingeleverd effect, binnen dertig dagen na de dagteekening van de Nederlandsche Staatscourant waarin de beslissing is bekend gemaakt.

b) van beslissingen waarvan ingevolge het bepaalde bij of krachtens dit besluit bij aangeteekend schrijven kennis moet

worden gegeven, binnen dertig dagen na dagteekening van dat schrijven;

c) van alle andere beslissingen en handelingen, binnen dertig dagen nadat belanghebbende van dezelve kennis heeft gekregen of redelijkerwijze heeft kunnen krijgen;

d) van weigeringen tot het nemen van een beslissing of het verrichten van een handeling, nadat een termijn van drie maanden is verstreken sedert de aangifte ter registratie zonder dat de registreerende instantie eenige beslissing heeft genomen of eenige handeling heeft verricht.

3. Woont hij, die een effect ter registratie heeft aangegeven of doen aangeven of die een kennisgeving als bedoeld in artikel 45 heeft gedaan, buiten het Rijk in Europa, dan worden de in het tweede lid genoemde termijnen van dertig dagen verlengd tot zestig dagen, indien hij elders in Europa woont, en tot negentig dagen, zoo hij buiten Europa woont.

4. Indien de registreerende instantie zich daartegen niet verzet, kan de Afdeeling Rechtspraak het beroep ontvankelijk verklaren ook indien de in het tweede en derde lid genoemde termijnen mochten zijn overschreden.

5. Het in het eerste lid bedoelde beroep kan uitsluitend worden ingesteld op een der navolgende gronden:

a) dat de registreerende instantie de wet of een wettelijken maatregel verkeerd heeft toegepast of geschonden;

b) dat een beslissing of handeling of een weigering tot het nemen van een beslissing of het verrichten van een handeling steunt op de veronderstelling van het aanwezig zijn van feitelijke omstandigheden die in werkelijkheid niet bestaan;

c) dat de registreerende instantie haar bevoegdheid op een onredelijke, onbillijke of willekeurige wijze heeft uitgeoefend of kennelijk van haar bevoegdheid een ander gebruik heeft gemaakt dan tot de doeleinden waarvoor die bevoegdheid is gegeven.

Artikel 70.

1. Wordt door een uitspraak van de Afdeeling Rechtspraak een beslissing van de registreerende instantie vernietigd, dan geeft de registreerende instantie een nieuwe beslissing, met inachtneming van de uitspraak.

61

2. Strekt deze beslissing er toe dat een als niet-ingeleverd geregistreerd effect wordt geregistreerd als ingeleverd effect, of dat een als ingeleverd geregistreerd effect wordt geregistreerd als niet-ingeleverd effect, dan doet de registreerende instantie van deze wijziging opgave aan Onzen Minister van Financiën. Op deze opgave is van toepassing het bepaalde in het tweede lid van artikel 50.

TITEL VII.

Van wijzigingen in het rechtsverkeer en van verplichtingen jegens de registreerende instantie.

Artikel 71.

1. Het is, behoudens door Ons of door de registreerende instantie te stellen algemeene of bijzondere uitzonderingen, verboden:

a) een effect als bedoeld in artikel 41 te verkrijgen, te bezwaren, te vervreemden, over te dragen, ongeldig te maken door vernietiging of anderszins, ter aflossing of conversie aan te bieden, in een der gebiedsdeelen van het Koninkrijk in te voeren of daaruit uit te voeren, zoolang over de erkenning van den eigendom van hetzelve niet is beslist;

b) eenig recht uit of met betrekking tot een effect als bedoeld in artikel 41 uit te oefenen, zoolang over de erkenning van dat recht niet is beslist.

2. Overdracht van, vestiging van een zakelijk recht op en uitoefening van eenig recht in strijd met het bepaalde in het eerste lid is van rechtswege nietig. De nietigheid wordt door den rechter ambtshalve uitgesproken.

Artikel 72.

1. De rechten uit binnenlandsche effecten en uit de in artikel 41 onder b) bedoelde buitenlandsche effecten kunnen, zoolang over hun erkenning niet is beslist, uitsluitend worden uitgeoefend door den Staat.

2. De Staat beheert de in het voorgaande lid bedoelde effecten en derzelver vruchten ten behoeve van degenen die daarop uiteindelijk gerechtigd zullen blijken te zijn. De Staat

onthoudt zich met betrekking tot deze effecten van daden van beschikking, behoudens in de gevallen waarin dit, naar het oordeel van den Staat, van overwegend belang moet worden geacht voor de belanghebbenden of voor dengene door wien of te wiens laste het effect is uitgegeven.

Artikel 73.

Zakelijke rechten, daaronder begrepen het recht van retentie en van reclame, gaan niet teniet door het brengen van het effect, waarop deze rechten gevestigd zijn, in de macht van de registreerende instantie overeenkomstig het bepaalde in artikel 42. Evenwel kunnen deze rechten niet worden uitgeoefend zoolang het effect niet is uitgeleverd overeenkomstig het bepaalde in artikel 68 of in eigendom is overgegaan op den Staat overeenkomstig het bepaalde in artikel 64.

Artikel 74.

Zakelijke rechten, daaronder begrepen het recht van retentie en van reclame, gaan niet teniet door uitlevering van het effect, waarop zij zijn gevestigd, aan het Nederlandsch Beheersinstituut ingevolge het bepaalde in artikel 68, doch kunnen slechts worden uitgeoefend met inachtneming van het bepaalde in het Besluit Vijandelijk Vermogen.

Artikel 75.

1. Een aanhangig rechtsgeding met betrekking tot den eigendom of het bezit van, of een zakelijk recht op een effect als bedoeld in artikel 41 wordt geschorst totdat over de erkenning van dat recht of die rechten onherroepelijk is beslist, tenzij de registreerende instantie op verzoek van een der partijen verlof tot voorzetting verleent.

2. Hangende de beslissing vindt executie van zoodanig effect niet plaats; hangende executies worden geschorst.

Artikel 76.

1. Met betrekking tot den eigendom of het bezit van, of tot een zakelijk recht op een effect als bedoeld in artikel 41

wordt, zoolang over de erkenning van dat recht of die rechten niet onherroepelijk is beslist, geen rechtsgeding aangevangen dan door of met toestemming van de registreerende instantie.

2. Door de registreerende instantie wordt een rechtsgeding als bedoeld in het voorgaande lid aanhangig gemaakt bij de Afdeeling Rechtspraak. De bepalingen van den tweeden titel van het achtste hoofdstuk van dit besluit zijn van toepassing.

3. Op het effect of het zakelijke recht kan een conservatoir beslag worden gelegd, doch geen dagvaarding tot van waardeverklaring van een zoodanig beslag wordt uitgebracht, zoolang over de erkenning van den eigendom van of het zakelijke recht op het effect niet onherroepelijk is beslist.

Artikel 77.

1. Voor zoover het uitoefenen van rechten, het instellen van rechtsvorderingen, het leggen van beslagen en het nemen van maatregelen van executie met betrekking tot effecten of zakelijke rechten op effecten, gebonden is aan termijnen, welker inachtneming tengevolge van het bepaalde in dit besluit onmogelijk is, worden deze termijnen geschorst gedurende den tijd, dat deze onmogelijkheid bestaat.

2. Nadat de beslissing met betrekking tot de erkenning van den eigendom van of de zakelijke rechten op een effect onherroepelijk is geworden, kunnen de rechtsvorderingen, de executie of de beslagen, bedoeld in artikel 76, worden vervolgd, met inachtneming echter van de rechtsgevolgen der beslissing omtrent de erkenning.

Artikel 78.

De registreerende instantie is bevoegd aan dengene, die eenig recht op een effect als bedoeld in artikel 41 pretendeert, op diens verzoek mede te deelen:

a) door wien het effect is aangegeven;
b) door wien de verklaring, bedoeld in artikel 43, is afgegeven;
c) of ten aanzien van het effect erkenning is verleend en, zoo ja, den naam en het adres van den erkende;
d) aan wien het effect is uitgeleverd;

en andere feiten met betrekking tot het effect te onthullen.

waarvan de wetenschap voor het geldend maken der gepretendeerde rechten redelijkerwijze van belang kan worden geacht.

Artikel 79.

1. Ieder door of ten laste van wien binnenlandsche effecten zijn uitgegeven, is verplicht binnen een door de registreerende instantie te bepalen termijn aan haar opgave te doen van het aantal, de soort, de nummers en de nominale waarde der door hem uitgegeven of te zijnen laste uitstaande effecten.

2. De registreerende instantie is bevoegd de wijze, waarop deze opgave zal geschieden, vast te stellen.

Artikel 80.

1. Indien en voorzoover zulks naar het oordeel der registreerende instantie noodig is voor de uitvoering van dit besluit, zullen degenen door of ten laste van wie binnenlandsche effecten zijn uitgegeven, welke zijn belichaamd in papier op naam of aan toonder, overgaan tot uitgifte van nieuwe stukken ter vervanging der oude, tot het nominale bedrag der uitgegeven en niet door aflossing of op andere wettige wijze ingetrokken stukken.

2. De aldus nieuw uitgegeven stukken worden afgegeven, voor zooveel betreft:

a) stukken uitgegeven ter vervanging van effecten, welke als ingeleverde effecten geregistreerd en voorzien zijn van het waarmerk bedoeld in artikel 39, aan de houders van de oorspronkelijke stukken tegen inlevering van dezelve;
b) stukken uitgegeven ter vervanging van effecten, welke als ingeleverde effecten zijn geregistreerd, doch nog niet zijn voorzien van het waarmerk bedoeld in artikel 39, aan de registreerende instantie tegen inlevering van de oorspronkelijke stukken;
c) stukken uitgegeven ter vervanging van effecten, welke als niet-ingeleverde effecten zijn geregistreerd, aan de registreerende instantie.

3. Behoudens door Ons te stellen uitzonderingen, worden de kosten van de uitgifte van nieuwe stukken gedragen door degenen door of ten laste van wie de nieuwe stukken worden uitgegeven. Zij zijn gerechtigd deze kosten te verhalen op hen

aan wie de nieuwe stukken worden afgegeven, zulks echter tot een door Ons of van Onzentwege te bepalen maximum. Op de nieuwe stukken wordt het zegel vrij van kosten aangebracht.

4. Kosten, welke ingevolge het bepaalde in het voorgaande lid door den Staat zijn betaald, kunnen worden teruggevorderd van dengene aan wien het bezit van het effect wordt toegekend.

5. Door Onzen Minister van Financiën wordt van iedere uitgifte van nieuwe stukken ingevolge het bepaalde in het eerste lid mededeeling gedaan in de Nederlandsche Staatscourant. Te rekenen van een in deze mededeeling te bepalen dag verliezen de stukken, ter vervanging waarvan de nieuwe stukken worden uitgegeven, hun geldigheid, behoudens wat betreft het recht op afgifte van nieuwe stukken tegen inlevering van de overeenkomstige oude. Deze bepaling laat onverlet het bepaalde bij artikel 83.

TITEL VIII.

Van verlate aangiften ter registratie.

Artikel 81.

1. Hij, die, hetzij als tegenwoordige, hetzij als vroegere bezitter van, dan wel als zakelijk gerechtigde tot een effect als bedoeld in artikel 41, meent gerechtigd te zijn tot erkenning, doch, door omstandigheden van zijn wil onafhankelijk, bij de registratie redelijkerwijs niet heeft kunnen opkomen, kan tot op een door Ons te bepalen tijdstip bij de registreerende instantie een verzoek indienen om alsnog erkenning van zijn recht te verkrijgen.

2. Op de behandeling van het verzoek zijn de bepalingen van de artikelen 42, 45, 47, 53, 54, 55, 57, 58, 59, 60, 63 en 68 van overeenkomstige toepassing.

3. Een buitenlandsch effect, hetwelk ingevolge het bepaalde in de voorgaande leden jo. artikel 42 in de macht van de registreerende instantie is gebracht, wordt geregistreerd als aangegeven effect. De bepalingen van het tweede lid van artikel 49 en van artikel 50 zijn van toepassing.

4. Is tegen den verzoeker een strafvervolging ingesteld wegens overtreding van de bepaling van artikel 42 of artikel

45, dan wordt het verzoek niet in behandeling genomen zoolang geen uitspraak is gedaan.

Artikel 82.

1. De tegenwoordige of vroegere bezitter van een binnenlandsch effect, wien erkenning is verleend ingevolge het bepaalde in het eerste en tweede lid van het voorgaande artikel, wordt in zijn recht bevestigd of hersteld, tenzij op grond van een eerder gegeven beslissing een vroegere bezitter in zijn recht met betrekking tot het effect is hersteld.

2. De tegenwoordige bezitter van een buitenlandsch effect wien erkenning is verleend ingevolge het bepaalde in het eerste en tweede lid van het voorgaande artikel, wordt bevestigd in zijn eigendom.

3. De vroegere bezitter van een buitenlandsch effect, wien erkenning is verleend ingevolge het bepaalde in het eerste en tweede lid van het voorgaande artikel, wordt in zijn recht hersteld, tenzij op grond van een eerder gegeven beslissing der registreerende instantie een vroegere bezitter in zijn recht met betrekking tot het effect is hersteld.

4. De zakelijk gerechtigde tot een effect, wien erkenning is verleend ingevolge het bepaalde in het eerste en tweede lid van het voorgaande artikel, wordt in zijn recht bevestigd of hersteld, indien en voorzoover dit, naar het oordeel van de registreerende instantie, mogelijk is zonder dat een ongerechtvaardigde inbreuk wordt gemaakt op de rechten van den eigenaar of van een of meer andere zakelijk gerechtigden.

Artikel 83.

1. De bepalingen van de artikelen 61, 62, 69 en 70 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Het herstel van recht ingevolge het bepaalde in het voorgaande artikel vindt ook plaats met betrekking tot een effect dat ingevolge het bepaalde in artikel 65 in eigendom is overgegaan op den Staat, indien deze niet reeds vóór de indiening van het verzoek op eenigerlei wijze over het effect heeft beschikt. Is vóór de indiening van het verzoek over het effect beschikt, dan treedt de opbrengst in de plaats van het effect.

3. Ten aanzien van een effect als bedoeld in het tweede lid vindt uitlevering plaats door de afdeeling beheer.

HOOFDSTUK V.

Van vertegenwoordiging van natuurlijke personen.

Artikel 84.

Voor de toepassing van de bepalingen van dit hoofdstuk wordt verstaan onder afwezige:

een natuurlijk persoon, wiens verblijfplaats onbekend is of die verblijf houdt of zich bevindt in vijandelijk gebied.

Artikel 85.

1. De Raad is bevoegd, hetzij op verzoek van belanghebbenden, hetzij ambtshalve, bewindvoerders te benoemen voor afwezigen, ook indien reeds een door den rechter benoemde bewindvoerder fungeert of de belangen van den afwezige door een gemachtigde of een anderen vertegenwoordiger worden behartigd.

2. Een benoeming, als in het vorige lid bedoeld, kan geschieden voor een of meer bepaalde afwezigen, doch, indien noodig ook voor een groep van niet met name genoemde afwezigen.

Artikel 86.

Tot bewindvoerder kan worden benoemd de afdeeling beheer van den Raad.

Artikel 87.

1. Tijdens den werkingsduur van dit besluit kunnen tot de rechtbank geen verzoeken worden gericht, als bedoeld in artikel 519 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Op aanhangige verzoeken wordt door de rechtbank niet beschikt.

Artikel 88.

1. Een bewindvoerder, krachtens het bepaalde in de artikelen 85 of 86 benoemd, heeft, voorzoover de Raad niet

anders bepaalt, dezelfde rechten en verplichtingen als de bewindvoerder, bedoeld in artikel 519 van het Burgerlijk Wetboek, met dien verstande, dat de rekening en verantwoording, bedoeld in artikel 521 van het Burgerlijk Wetboek, in plaats van aan het Openbaar Ministerie moet worden gedaan aan den Raad.

2. In de gevallen, waarin voor eenige handeling van den bewindvoerder de toestemming van een rechter noodig is, wordt deze toestemming door een bewindvoerder, benoemd krachtens het bepaalde in artikel 85, verzocht aan den Raad, die bij uitsluiting van den rechter bevoegd is daarop te beschikken.

3. Indien de afdeeling beheer als bewindvoerder fungeert, vindt de rekening en verantwoording, bedoeld in artikel 521 van het Burgerlijk Wetboek, niet plaats en wordt de bewindvoerder, in de gevallen waarin voor eenige handeling de toestemming van een rechter noodig is, geacht deze te hebben verkregen.

Artikel 89.

1. Hij, die uit welken hoofde ook, tot vertegenwoordiging van een afwezige bevoegd is, verliest die bevoegdheid door een benoeming voor denzelfden afwezige van een bewindvoerder als bedoeld in de artikelen 85 of 86.

2. Het bepaalde in het eerste lid laat onverlet de verplichting van den bewindvoerder, die zijn bevoegdheden verloren heeft, tot het afleggen van rekening en verantwoording.

Artikel 90.

1. Insgelijks verliest zijn bevoegdheid, door het inwerkingtreden van dit besluit, hij, die tot vertegenwoordiging van een natuurlijk persoon bevoegd is, indien hij

a) als zoodanig is benoemd of aangewezen door den bezetter of door een tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa tot zoodanige benoeming of aanwijzing bevoegd verklaarde instantie, een en ander tenzij de benoeming of aanwijzing is geschied krachtens een door of vanwege Ons gehandhaafden maatregel van den bezetter;
b) op grond van veroordeeling wegens of verdenking van een der misdrijven, genoemd in het Besluit Buitengewoon Strafrecht, dan wel krachtens het bepaalde in het Besluit op den

bijzonderen staat van beleg of het Tribunaalbesluit van zijn vrijheid is beroofd;

c) krachtens het Zuiveringsbesluit is ontslagen uit eenige functie of geschorst is in eenige functie;

d) zich bevindt in vijandelijk gebied;

e) is een vijandelijk onderdaan in den zin van het Besluit Vijandelijk Vermogen.

2. De Raad is bevoegd, in de in het vorige lid bedoelde gevallen, voor den persoon, die vertegenwoordigd werd, een vertegenwoordiger te benoemen, aan wien zoodanige bevoegdheden zullen toekomen als de Raad zal bepalen.

3. Het bepaalde in het tweede en het derde lid van artikel 89 is van overeenkomstige toepassing op den in het eerste lid bedoelden vertegenwoordiger.

Artikel 91.

1. De in dit hoofdstuk bedoelde bewindvoering en vertegenwoordiging, waarin door den Raad is voorzien, eindigen slechts door een besluit van den Raad.

2. De Raad besluit daartoe:

a) in het geval van bewindvoering voor afwezigen, zoodra hem is gebleken, hetzij dat de afwezige weder een bekende verblijfplaats buiten vijandelijk gebied heeft, hetzij dat hij is overleden of te zijnen aanzien rechtsvermoeden van overlijden is uitgesproken, een en ander tenzij de Raad van oordeel is dat een belang van het Koninkrijk zich tegen het doen eindigen der bewindvoering verzet;

b) in andere gevallen, naar goeddunken.

3. Besluiten tot opheffing van bewindvoering of vertegenwoordiging kunnen worden genomen op grond van een daartoe strekkend verzoek van belanghebbenden, doch ook ambtshalve.

Artikel 92.

Een ieder, die

a. in eenigerlei rechtsbetrekking staat tot een afwezige of een natuurlijk persoon, die vertegenwoordigd werd door een vertegenwoordiger, die krachtens het bepaalde in artikel 90 zijn bevoegdheden heeft verloren,

b. zaken of bescheiden onder zich of onder zijn beheer heeft,

welke toebehooren aan een persoon als bedoeld in dit artikel onder a,

c. vóór de inwerkingtreding van dit besluit een persoon, als bedoeld in dit artikel onder a, heeft vertegenwoordigd, of diens belangen heeft waargenomen.

is verplicht daarvan onverwijld mededeeling te doen aan den Raad, of, indien een bewindvoerder of een vertegenwoordiger door den Raad is benoemd, aan dien bewindvoerder of vertegenwoordiger.

Artikel 93.

Het bepaalde in dit Hoofdstuk laat onverlet de bepalingen omtrent bevoegdheden tot vertegenwoordiging, toekomende aan ouders ten opzichte van hun minderjarige kinderen, aan voogden ten opzichte van minderjarigen die onder voogdij staan, aan hoofden eener echtvereeniging ten opzichte van hun echtgenooten en aan curatoren in een faillissement ten opzichte van gefailleerden.

HOOFDSTUK VI.

Van Rechtspersonen.

Artikel 94.

Het bepaalde in dit hoofdstuk is niet van toepassing op het Nederlandsche Arbeidsfront en de vereenigingen van werkgevers en van werknemers, bedoeld in het Buitengewoon Besluit Vereenigingen van Werkgevers en Werknemers.

Artikel 95.

Een lid van het bestuur eener rechtspersoon, dat

a. als zoodanig is benoemd of aangewezen door den bezetter of door een tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa tot zoodanige benoeming of aanwijzing bevoegd verklaarde instantie, een en ander tenzij de benoeming of aanwijzing is geschied krachtens een door of vanwege Ons gehandhaafden maatregel van den bezetter,

b. op grond van veroordeeling wegens of verdenking van een

der misdrijven, genoemd in het Besluit Buitengewoon Strafrecht, dan wel krachtens het bepaalde in het Besluit op den bijzonderen staat van beleg of het Tribunaalbesluit van zijn vrijheid is beroofd,

c. krachtens het Zuiveringsbesluit is ontslagen uit eenige functie of geschorst is in eenige functie,

d. zich in vijandelijk gebied bevindt,

e. een vijandelijk onderdaan is in den zin van het Besluit Vijandelijk Vermogen,

is van rechtswege in zijn functie als lid van het bestuur geschorst en onbevoegd om de rechtspersoon te vertegenwoordigen.

Artikel 96.

Tenzij de Raad anders bepaalt, heeft een geschorst lid van het bestuur eener rechtspersoon, over den tijd van zijn schorsing geen aanspraak op loon of andere vergoedingen of voordeelen, welke aan zijn functie verbonden zijn.

Artikel 97.

1. Indien tengevolge van de schorsing van een of meer leden van het bestuur eener rechtspersoon krachtens het bepaalde in artikel 95, in verband met het bepaalde in de statuten der rechtspersoon omtrent vervanging van bestuursleden, in het Rijk in Europa niemand aanwezig is, die krachtens het bepaalde in de statuten bevoegd is de dagelijksche leiding van de rechtspersoon te voeren, is, zoolang de Raad in het bestuur van de rechtspersoon niet heeft voorzien, met de dagelijksche leiding belast de hoogst gesalarieerde, in het Rijk in Europa aanwezige persoon in dienst der rechtspersoon, op wien, indien hij lid van het bestuur ware, het bepaalde in artikel 95 niet toepasselijk zou zijn.

2. Indien krachtens het bepaalde in het vorige lid twee of meer personen gelijkelijk in aanmerking zouden komen voor het voeren van de dagelijksche leiding, heeft hij, die het langst in dienst der rechtspersoon is, de voorkeur.

Artikel 98.

1. De schorsing, bedoeld in artikel 95, eindigt slechts door

een desbetreffend besluit van den Raad, strekkende hetzij tot ontslag, hetzij tot opheffing der schorsing.

2. De Raad besluit tot opheffing der schorsing:

a. in de gevallen, in artikel 95 onder d en e genoemd, zoodra hem is gebleken, dat de betrokkene zich niet meer in vijandelijk gebied bevindt, onderscheidenlijk niet meer is een vijandelijk onderdaan in den zin van het Besluit Vijandelijk Vermogen, een en ander tenzij een belang van het Koninkrijk zich tegen het opheffen van de schorsing verzet;

b. in andere gevallen, naar goeddunken.

3. In geval van opheffing der schorsing bepaalt de Raad of en in hoeverre de betrokkene alsnog over het tijdvak van zijn schorsing aanspraak zal hebben op loon of andere vergoedingen of voordeelen, aan zijn functie verbonden.

Artikel 99.

1. De Raad is bevoegd, te voorzien in het bestuur van rechtspersonen.

2. Hij kan daartoe leden van een bestuur benoemen, ontslaan en schorsen.

3. Voorzoover de Raad niet anders bepaalt, heeft een door den Raad benoemde functionaris de bevoegdheden, welke de statuten der rechtspersoon toekennen aan het orgaan, waarop de benoeming betrekking heeft.

4. De Raad kan echter ook organen in het leven roepen, die de statuten niet kennen.

Artikel 100.

1. Indien voor een rechtspersoon tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa, zoowel in als buiten vijandelijk gebied een bestuur feitelijk aanwezig is geweest, onverschillig of de zetel der rechtspersoon naar onbezet gebied van het Koninkrijk is verplaatst, is, zoolang daaromtrent door den Raad geen voorziening is getroffen en behoudens het bepaalde in de artikelen 95 tot en met 99, het bestuur, dat in vijandelijk gebied aanwezig is geweest, slechts bevoegd tot het verrichten van handelingen, waarvan de gevolgen zich niet uitstrekken buiten het voormalige vijandelijk gebied, en het bestuur, dat buiten vijandelijk gebied feitelijk aanwezig is geweest, slechts

61

bevoegd tot het verrichten van handelingen, waarvan de gevolgen zich niet uitstrekken over het voormalige vijandelijk gebied, een en ander behoudens beperkingen in die bevoegdheden, welke mochten voortvloeien uit de voorwaarden van deszelfs aanstelling of uit de statuten.

2. Voor handelingen, welker gevolgen zich zoowel over voormalig vijandelijk gebied als daarbuiten uitstrekken, is de toestemming van beide besturen noodig.

3. De Raad zal zoo spoedig mogelijk een voorziening treffen, waarbij de eenheid in het bestuur wordt hersteld.

Artikel 101.

1. Een algemeene vergadering van een rechtspersoon kan niet worden bijeengeroepen of gehouden, dan met voorafgaande toestemming van den Raad.

2. De Raad kan, hetzij in bepaalde gevallen, hetzij voor bepaalde categorieën van gevallen, dispensatie verleenen van het bepaalde in het eerste lid, zulks desnoods met terugwerkende kracht.

3. De Raad kan toestemming verleenen, een algemeene vergadering te houden op een andere plaats, dan volgens de wet en de statuten is voorgeschreven.

Artikel 102.

Bepalingen in statuten blijven buiten toepassing, voorzoover zij niet in overeenstemming zijn met voorschriften, bij of krachtens dit besluit gesteld.

Artikel 103.

1. De Raad is bevoegd dispensatie te verleenen van bepalingen in statuten.

2. Door Ons of van Onzentwege door Onze Ministers gezamenlijk kan, op voordracht van den Raad, aan den Raad de bevoegdheid worden verleend bepaalde beslissingen te nemen, die bindend zijn voor een rechtspersoon en van kracht zijn als waren zij door het volgens de wet en de statuten bevoegde orgaan der rechtspersoon zelf genomen.

3. Door Ons of van Onzentwege door Onze Ministers gezamenlijk kan, op voordracht van den Raad, aan den Raad de bevoegdheid worden verleend bepaalde rechtspersonen te splitsen of twee of meer rechtspersonen samen te voegen.

Artikel 104.

1. Wanneer tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa een bestuur eener rechtspersoon buiten vijandelijk gebied aanwezig is geweest, dan blijft hetgeen door dat bestuur binnen de grenzen zijner bevoegdheden is verricht, geldig.

2. De bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, worden beoordeeld naar het recht, zooals dat gold op 10 Mei 1940, met inachtneming van de daarin sedertdien door de Nederlandsche Regeering en den wetgever in de overzeesche gebiedsdeelen aangebrachte wijzigingen.

3. Indien, in het in het eerste lid bedoelde geval, in het Rijk in Europa de rechtspersoon, door welke oorzaken ook, heeft opgehouden te bestaan, in liquidatie is getreden, is gesplitst of met een of meer andere rechtspersonen is samengevoegd, wordt, zoolang niet door den Raad anders is beslist, de rechtspersoon onderscheidenlijk als bestaande, niet in liquidatie getreden, niet gesplitst of niet met andere samengevoegd aangemerkt.

4. Indien, krachtens de verordening van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied van 28 Augustus 1940, No. 112, een zetelverplaatsing eener rechtspersoon naar een ander gebiedsdeel van het Koninkrijk is ongedaan gemaakt, wordt, zoolang niet door den Raad anders is beslist, deze ongedaanmaking der zetelverplaatsing als niet geschied beschouwd.

Artikel 105.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 104 kan de Raad het opheffen of het in liquidatie treden van een rechtspersoon, tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa aldaar geschied, ongedaan maken.

2. Insgelijks kan de Raad ongedaan maken de tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa aldaar tot stand

gebrachte splitsing van een rechtspersoon of samenvoeging van twee of meer rechtspersonen.

Artikel 106.

1. Indien de Raad van een der bevoegdheden, bedoeld in artikel 104, derde en vierde lid en in artikel 105, gebruik maakt, zal hij tevens bepalen of het ongedaan maken van de opheffing, het in liquidatie treden, de splitsing of de samenvoeging al of niet met terugwerkende kracht geschiedt.

2. Indien de samenvoeging van twee of meer rechtspersonen of de splitsing van een rechtspersoon wordt ongedaan gemaakt, kan de Raad tevens de rechtsgevolgen daarvan regelen, zoowel tusschen de betrokken partijen als tegenover derden.

Artikel 107.

1. Statutenwijzigingen, tijdens de vijandelijke bezetting van het Rijk in Europa aldaar tot stand gekomen, kunnen door den Raad ongedaan worden gemaakt, desnoods met terugwerkende kracht.

2. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 106 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 108.

De bevoegdheden van den Raad, in dit hoofdstuk genoemd, kunnen worden uitgeoefend hetzij op verzoek van belanghebbenden hetzij ambtshalve.

Artikel 109.

Wanneer de Raad van bevoegdheden, in dit hoofdstuk genoemd, gebruik maakt met betrekking tot kerkgenootschappen, zal hij, indien eenigszins mogelijk, zich onthouden van eenige uitspraak, die de geloofsovertuiging zou kunnen raken.

HOOFDSTUK VII.

Van zaken waarvan de eigenaar onbekend is.

Artikel 110.

1. Zaken, zich bevindende in het Rijk in Europa, waarvan

de eigenaar onbekend is, staan onder beheer van den Raad.

2. De Raad heeft ten aanzien van deze zaken dezelfde bevoegdheden als de bewindvoerder, bedoeld in artikel 519 van het Burgerlijk Wetboek, ten aanzien van het vermogen van een afwezige.

3. Een ieder, die een zaak, als bedoeld in het eerste lid, vindt of onder zich heeft, is verplicht deze in te leveren bij den Raad, die hem daarvoor een ontvangbewijs zal geven.

Artikel 111.

Tot een nader door Ons te bepalen tijdstip wordt artikel 642 van het Burgerlijk Wetboek buiten werking gesteld.

Artikel 112.

1. De Raad is bevoegd aan dengeen die een zaak, waarvan de eigenaar onbekend is, vindt, een belooning toe te kennen.

2. Het bedrag daarvan wordt gebracht ten laste van dengeen aan wien uiteindelijk de zaak wordt afgedragen.

Artikel 113.

1. De Raad draagt de zaak, of, indien hij de zaak heeft verkocht, de opbrengst der zaak, af aan den eigenaar, zoodra is gebleken wie dit is.

2. Voor het geval de eigenaar binnen een nader door Ons te bepalen termijn niet is opgekomen, zullen de zaken, die niet reeds eerder zijn verkocht, te gelde worden gemaakt en zullen de opbrengsten van alle zaken, welke ingevolge het bepaalde in dit hoofdstuk door den Raad zijn beheerd, worden aangewend tot een nader door Ons te bepalen doel.

HOOFDSTUK VIII.

Van de Afdeeling Rechtspraak.

Titel I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 114.

1. De afdeeling rechtspraak van den Raad is belast met

de beslissing van geschillen, voortvloeiende uit het bepaalde in hoofdstuk III en met de behandeling van het hooger beroep van beslissingen van andere afdeelingen van den Raad als bedoeld in artikel 18, vijfde lid.

2. Op de beslissingen der afdeeling rechtspraak is het bepaalde in artikel 17, tweede lid, niet van toepassing.

Artikel 115.

1. De afdeeling rechtspraak stelt uit haar leden zoovele kamers samen, als voor den goeden gang van zaken noodig is. Een lid kan in meer dan één kamer zitting hebben.

2. De taak der kamers wordt door de afdeeling rechtspraak vastgesteld.

3. De kamers zijn hetzij meervoudige kamers, bestaande uit een oneven aantal leden, of enkelvoudige kamers, bestaande uit één lid.

4. In een meervoudige kamer wordt bij meerderheid van stemmen beslist.

5. Een meervoudige kamer kan het verrichten van bepaalde handelingen opdragen aan één harer leden. Het nemen van de beslissing geschiedt in een meervoudige kamer evenwel steeds door de volledige kamer.

Artikel 116.

De afdeeling rechtspraak kan bepalen, dat één of meer kamers zitting zullen hebben in andere plaatsen dan de plaats van vestiging van den Raad.

Artikel 117.

Personen en instanties, aangewezen krachtens het bepaalde in artikel 7, kunnen niet bevoegd worden verklaard tot het nemen van of het deelnemen aan beslissingen, die aan de afdeeling rechtspraak zijn opgedragen.

Artikel 118.

1. De afdeeling rechtspraak wordt bijgestaan door een griffier.

 61

2. Voorts worden alle kamers bijgestaan door een substituut-griffier, terwijl zoovele waarnemende griffiers kunnen worden benoemd, als noodig zal blijken.

3. Benoeming en ontslag van den griffier en de substituut-griffiers geschieden door Onzen Minister van Justitie. Benoeming en ontslag der waarnemende griffiers geschieden door de afdeeling rechtspraak.

Artikel 119.

1. Voor de benoembaarheid tot lid van de afdeeling rechtspraak, tot griffier, substituut-griffier of waarnemend-griffier is vereischt dat de betrokkene aan een Rijks- of daarmede gelijkgestelde Nederlandsche Universiteit heeft verkregen:

hetzij den graad van doctor in de rechtswetenschap, hetzij den graad van doctor in de rechtsgeleerdheid of de hoedanigheid van meester in de rechten, mits deze graad of deze hoedanigheid verkregen is op grond van het afleggen van een examen in het Nederlandsch burgerlijk- en handelsrecht, staatsrecht en strafrecht.

2. Het in het eerste lid gestelde vereischte geldt niet voor de leden, bedoeld in artikel 4, vijfde lid.

Artikel 120.

Op de leden der afdeeling rechtspraak, den griffier, de substituut-griffiers en de waarnemende griffiers zijn van overeenkomstige toepassing de artikelen 9 tot en met 14 en 24 der wet op de rechterlijke organisatie (Wet van 18 April 1827, Staatsblad No. 20).

Titel II.

Van de procedure voor de afdeeling rechtspraak.

Artikel 121.

1. De zaak wordt aangebracht bij de afdeeling rechtspraak, die haar onverwijld verwijst naar de kamer, welke met de behandeling wordt belast.

2. De afdeeling rechtspraak kan bij het reglement, be-

doeld in artikel 146, bepalen, dat bepaalde categorieën van zaken direct bij bepaalde kamers worden aangebracht.

Artikel 122.

1. Het aanbrengen geschiedt bij verzoekschrift, onderteekend door den verzoeker of zijn gemachtigde.

2. Indien er meer dan één verzoeker of meer dan één gerequestreerde is, geldt het hieronder in dezen titel bepaalde voor alle verzoekers, onderscheidenlijk voor alle gerequestreerden.

Artikel 123.

Leden van den Raad kunnen niet als gemachtigde optreden.

Artikel 124.

1. Indien een partij een gemachtigde heeft aangewezen of een woonplaats heeft gekozen, kunnen alle mededeelingen van de Kamer aan de partij geschieden aan het adres van den gemachtigde, onderscheidenlijk aan de gekozen woonplaats.

2. De aanwijzing van een gemachtigde en de keuze van een woonplaats blijven tegenover de kamer van kracht totdat deze van het intrekken der machtiging, onderscheidenlijk van de verandering van de gekozen woonplaats, schriftelijk bericht heeft ontvangen.

Artikel 125.

Een partij, die geen ingezetene van het Rijk in Europa is, is verplicht daarbinnen woonplaats te kiezen.

Artikel 126.

1. Tenzij de afdeeling rechtspraak of de betrokken kamer in het algemeen of voor bijzondere gevallen anders mocht bepalen, worden in het verzoekschrift vermeld de naam, de voornamen, de woonplaats en, eventueel, de gekozen woonplaats van den verzoeker en, indien er een of meer gerequestreerden zijn, de naam, de woonplaats — of, indien deze niet bekend is, de

plaats van het werkelijk verblijf — van iederen gerequestreerde, alsmede zijn gekozen woonplaats, indien er in vorige instantie door hem woonplaats gekozen is.

2. Indien zoowel de woonplaats als de plaats van het werkelijk verblijf van een gerequestreerde onbekend zijn, wordt zulks in het verzoekschrift vermeld. In dit geval zal de betrokken kamer bepalen of, en zoo ja, op welke wijze, deze gerequestreerde zal worden opgeroepen.

3. Tenzij de afdeeling rechtspraak of de betrokken kamer in het algemeen of voor bijzondere gevallen anders mocht bepalen, worden bij het verzoekschrift overgelegd:

a. indien het betreft het hooger beroep van een beslissing van een andere afdeeling van den Raad, een expeditie van die beslissing;

b. indien het verzoekschrift wordt ingediend door een gemachtigde, die niet is een procureur, de volmacht van den verzoeker aan den gemachtigde;

c. een afschrift van het verzoekschrift voor iederen gerequestreerde;

d. indien bij het verzoekschrift bewijsstukken worden overgelegd, een afschrift van deze stukken voor iederen gerequestreerde.

4. In het verzoekschrift worden aangegeven de gronden, waarop de eisch rust, alsmede een duidelijke conclusie.

Artikel 127.

De kamer kan, zoolang de behandeling der zaak niet gesloten is, wijzigingen in het verzoekschrift toelaten.

Artikel 128.

De substituut-griffier bij de kamer, die de zaak behandelt, zendt onverwijld na ontvangst van het verzoekschrift per aangeteekenden brief een afschrift van het verzoekschrift en van de daarbij overgelegde bewijsstukken aan ieder der gerequestreerden, onder mededeeling van den door de kamer bepaalden termijn, waarbinnen de gerequestreerden schriftelijk kunnen antwoorden.

Artikel 129.

1. Het antwoord moet worden ingediend bij de kamer, die de zaak behandelt.

2. Tenzij de afdeeling rechtspraak of de betrokken kamer in het algemeen of voor bijzondere gevallen anders mocht bepalen, worden bij het antwoord overgelegd:

a. indien het antwoord wordt ingediend door een gemachtigde, die niet is een procureur, de volmacht van den gerequestreerde aan zijn gemachtigde;
b. een afschrift van het antwoord en van de eventueel daarbij overgelegde bewijsstukken voor iedere andere partij dan die welke het antwoord indient.

3. In het antwoord worden aangegeven de gronden, waarop het verzoek bestreden wordt, alsmede een duidelijke conclusie.

Artikel 130.

1. Bij het antwoord kan een eisch in reconventie worden ingesteld, alsook, indien het betreft een hooger beroep, een incidenteel hooger beroep, ook wanneer de termijn voor het instellen van een zelfstandigen eisch, onderscheidenlijk een zelfstandig hooger beroep, reeds is verstreken.

2. Indien een eisch in reconventie of een incidenteel hooger beroep wordt ingesteld, moet het geschrift voldoen aan de vereischten gesteld in artikel 126, eerste lid.

3. Op den eisch in reconventie en het incidenteel hooger beroep is het bepaalde in artikel 128 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 131.

1. Verschillende personen kunnen gezamenlijk bij één verzoekschrift een eisch instellen of bij één antwoord een verzoek bestrijden.

2. In zoodanig geval worden zij in het geding beschouwd als één partij.

Artikel 132.

1. De kamer is bevoegd niet in het geding betrokken

belanghebbenden, al of niet op hun verzoek, in elken stand van het geding als partij toe te laten of op te roepen.

2. In zoodanig geval bepaalt de kamer binnen welken termijn deze toegelaten of opgeroepen partij haar standpunt schriftelijk zal kunnen kenbaar maken en of, en, zoo ja, binnen welken termijn de overige partijen daarop zullen kunnen antwoorden.

Artikel 133.

Een uitspraak is bindend tusschen alle partijen, ook al zijn zij niet allen verschenen.

Artikel 134.

1. De kamer kan de gezamenlijke behandeling van twee of meer zaken gelasten.

2. In dat geval kan bij één beslissing uitspraak worden gedaan in de gezamenlijk behandelde zaken.

3. De kamer kan bepalen, dat een zaak wordt gesplitst, in dier voege dat de verschillende geschilpunten afzonderlijk worden behandeld en daarover bij verschillende beslissingen wordt uitspraak gedaan.

Artikel 135.

1. Tot aan het einde van den termijn bedoeld in artikel 128 heeft iedere verzoeker en iedere gerequestreerde het recht een of meer leden van de kamer te wraken, indien dit lid of die leden geacht moeten worden tegenover een der partijen bevooroordeeld te zijn of bij den uitslag van het geding een persoonlijk belang te hebben. Een toegelaten of opgeroepen partij heeft dit recht tot aan het einde van den termijn bedoeld in artikel 132.

2. Om dezelfde redenen, waarvoor wraking is toegestaan, kan een lid der kamer zich verschoonen van het deelnemen aan de behandeling.

3. Omtrent de gegrondheid der wraking of verschooning wordt beslist door een andere kamer van de afdeeling rechtspraak.

4. Wordt zij ongegrond bevonden, dan wordt de behandeling der zaak op de gewone wijze vervolgd.

5. Wordt zij gegrond bevonden, dan wordt met inachtneming van deze beslissing de samenstelling der kamer gewijzigd en zet de kamer in haar nieuwe samenstelling de behandeling der zaak voort.

6. Tegen de uitspraak omtrent de wraking of verschooning staat geen rechtsmiddel open.

Artikel 136.

De kamer is bevoegd de persoonlijke verschijning van partijen of van een der partijen te gelasten.

Artikel 137.

De kamer kan, indien het betreft een hooger beroep van een beslissing van een andere afdeeling van den Raad of een herziening van een beslissing van een andere kamer der afdeeling rechtspraak, van die afdeeling of kamer inlichtingen vragen.

Artikel 138.

De kamer kan, indien blijkt, dat bij den gewonen rechter of bij een der kamers van de afdeeling rechtspraak een geding aanhangig is, waarvan de uitslag invloed kan hebben op de beslissing in het voor de kamer aanhangige geding, dit geding schorsen, totdat het andere geding uiteindelijk zal zijn beslist.

Artikel 139.

1. Na ontvangst van het antwoord of, indien geen antwoord binnen den gestelden termijn is ingekomen, na het verstrijken van dezen termijn, bepaalt de kamer, of een nadere mondelinge toelichting ter zitting van de kamer zal plaats vinden.

2. Indien hiertoe wordt besloten, stelt de substituutgriffier onverwijld partijen in kennis van plaats en tijd waarop deze zitting zal plaats vinden.

3. Indien wordt besloten dat geen mondelinge toelichting

zal plaats vinden, sluit de kamer de behandeling en bepaalt zij een datum voor de uitspraak, waarvan aan partijen door den substituut-griffier mededeeling wordt gedaan.

4. In andere gevallen geschiedt de sluiting van de behandeling en de bepaling van den datum voor de uitspraak, aan het einde van de zitting waarin partijen zijn gehoord, de mondelinge behandeling heeft plaats gevonden of getuigen of deskundigen zijn gehoord.

Artikel 140.

1. Indien de kamer het noodig acht, getuigen of deskundigen te hooren, kan zij, zelfs voordat eenige uitspraak is gedaan, hetzij zelf deze getuigen of deskundigen tot de in het tweede lid van artikel 139 bedoelde zitting oproepen, hetzij aan een der partijen, opdragen, daarvoor zorg te dragen.

2. Ook partijen kunnen de getuigen en de deskundigen per aangeteekenden brief oproepen en het bepaalde in artikel 10 is op de aldus opgeroepen getuigen en deskundigen van toepassing, indien zij ingezetenen van het Rijk in Europa zijn en de oproeping hen tenminste vijf dagen vóór de zitting heeft bereikt.

3. Het staat evenwel partijen vrij om getuigen en deskundigen bij deurwaardersexploit op te roepen, met inachtneming van de termijnen, als bepaald in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering met betrekking tot de oproeping van getuigen, onderscheidenlijk deskundigen.

4. De kamer is bevoegd het aantal getuigen, dat over een bepaald geschilpunt zal worden gehoord, te beperken, met dien verstande, dat dit aantal, zoowel tot het leveren van bewijs als tot het leveren van tegenbewijs, steeds tenminste drie mag bedragen.

5. Indien getuigen of deskundigen worden gehoord, zijn partijen steeds gerechtigd tot een mondelinge toelichting onmiddellijk daarna.

Artikel 141.

De zittingen der kamer, waarbij partijen, getuigen of deskundigen worden gehoord of waarin mondelinge toelichting plaats vindt, zijn openbaar, tenzij de kamer om redenen van

openbare orde of zedelijkheid of van staatsbelang de behandeling met gesloten deuren gelast.

Artikel 142.

1. De uitspraak geschiedt in een openbare zitting der kamer.

2. Bij de uitspraak kan een veroordeeling in de kosten worden uitgesproken.

Artikel 143.

1. De beslissingen zijn met redenen omkleed.

2. Tegen de beslissingen staat hooger beroep noch cassatie open.

3. Echter kunnen belanghebbenden, op grond van door de kamer bij hare beslissing niet in aanmerking genomen feiten of omstandigheden, binnen drie maanden na de beslissing hiervan herziening vragen bij de afdeeling rechtspraak.

4. De termijn, genoemd in het vorige lid, kan door de afdeeling rechtspraak worden ter zijde gesteld, indien hij, die herziening vraagt, ten genoege van de afdeeling aannemelijk maakt, dat niet meer dan drie maanden zijn verstreken sedert hij van de uitspraak heeft kennis genomen en dat redelijkerwijze van hem niet kon worden verlangd, dat hij eerder van de uitspraak kennis zou hebben genomen.

5. Aan de behandeling der hierzieningsaanvrage, die steeds voor een meervoudige kamer plaats vindt, kan ten hoogste één lid der kamer, die de oorspronkelijke beslissing heeft gegeven, deelnemen.

6. Op de behandeling der herzieningsaanvrage is het bepaalde in dezen titel overigens van toepassing.

Artikel 144.

Het aanvragen van herziening schorst de tenuitvoerlegging niet, tenzij zulks bij de oorspronkelijke uitspraak is bepaald, of de kamer, die de herzieningsaanvrage behandelt, zulks bij voorraad bepaalt.

Artikel 145.

1. Iedere partij heeft recht op de afgifte van een grosse van de beslissing, welke wordt opgemaakt in executorialen vorm, op overeenkomstige wijze als in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering is voorgeschreven ten aanzien van grossen van vonnissen.

2. Indien bij één uitspraak verschillende gedingen zijn beslist kan, indien de kamer zulks in de uitspraak bepaalt, executie plaats vinden door middel van een uittreksel van de beslissing, in executorialen vorm opgemaakt.

Artikel 146.

In gevallen, bij dezen titel niet voorzien, kan, zoolang daarin niet door een wettelijken maatregel is voorzien, de afdeeling rechtspraak zelf regelen stellen ten aanzien van den rechtsgang.

Titel III.

Van Conservatoire maatregelen.

Artikel 147.

In alle gevallen, waarin volgens het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering conservatoir beslag is toegelaten, kan zoodanig beslag worden gelegd in verband met gedingen, welke tot de competentie van de afdeeling rechtspraak behooren.

Artikel 148.

Waar volgens het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering voor het leggen van conservatoir beslag verlof van den President der Arrondissements-Rechtbank is vereischt, wordt zoodanig beslag, met betrekking tot gedingen, die tot de competentie van de afdeeling rechtspraak behooren, gelegd met verlof van den voorzitter der afdeeling rechtspraak of van dengene, die hem vervangt, of van den voorzitter van een der kamers, bedoeld in artikel 116.

61

Artikel 149.

Steeds kan, op verzoek van een belanghebbende, een gelegd conservatoir beslag, al of niet tegen borgtocht of onder zekerheidsstelling, worden opgeheven door hem die tot het leggen van het beslag verlof verleende, of, indien het beslag is gelegd zonder voorafgaand verlof, door den voorzitter van de kamer, welke het geding behandelt.

Artikel 150.

De bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering omtrent conservatoire beslagen zijn overigens op de in dezen titel bedoelde beslagen van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IX.

Van de Afdeeling Beheer.

Artikel 151.

1. De afdeeling beheer is belast met het beheer bedoeld in Hoofdstuk VII, voorts met het beheer dat haar door andere afdeelingen wordt opgedragen en is tevens het Beheersinstituut, bedoeld in het Besluit Vijandelijk Vermogen.

2. Wijders is zij belast met de taak, bedoeld in artikel 5, tweede lid.

Artikel 152.

1. De afdeeling beheer is rechtspersoon.

2. Zij wordt, voor zoover zij niet anders bepaalt, in en buiten rechten vertegenwoordigd door haar voorzitter.

HOOFDSTUK X.

Strafbepalingen.

Artikel 153.

1. Hij die opzettelijk een verbod overtreedt of niet vol-

doet aan eenige verplichting gesteld bij de artikelen 11, eerste of vierde lid, 12, eerste lid, 42, eerste of tweede lid, 45, eerste lid, 66, 71, eerste lid, 79, eerste lid, 92 of 110, derde lid van dit besluit, dan wel door handelen of nalaten opzettelijk bewerkt of opzettelijk medebewerkt, dat zoodanig verbod wordt overtreden of aan zoodanige verplichting niet wordt voldaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden.

2. Hij aan wiens schuld het te wijten is, dat een verbod wordt overtreden of niet wordt voldaan aan eenige verplichting, gesteld bij de artikelen 11, eerste of vierde lid, 12, eerste lid, 42, eerste of tweede lid, 45, eerste lid, 66, 71, eerste lid, 79, eerste lid, 92 of 110, derde lid, van dit besluit wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

Artikel 154.

1. Hij die opzettelijk zonder machtiging van den Raad een handeling verricht in een hoedanigheid, welke hij krachtens het bepaalde in dit besluit heeft verloren of waarin hij krachtens het bepaalde in dit besluit is geschorst, dan wel door handelen of nalaten opzettelijk bewerkt of opzettelijk medebewerkt, dat zonder machtiging van den Raad zoodanige handeling wordt verricht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vijftienduizend gulden.

2. Hij die zonder machtiging van den Raad een handeling verricht in een hoedanigheid, welke hij krachtens het bepaalde in dit besluit heeft verloren of waarin hij krachtens het bepaalde in dit besluit is geschorst, of aan wiens schuld het te wijten is, dat zonder machtiging van den Raad zoodanige handeling wordt verricht, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

3. Hij aan wiens schuld het te wijten is, dat zonder machtiging van den Raad door een ander een handeling wordt verricht in een hoedanigheid, welke die ander krachtens het bepaalde in dit besluit heeft verloren of waarin die ander krachtens het bepaalde in dit besluit is geschorst, wordt gestraft

met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfduizend gulden.

Artikel 155.

1. Hij die opzettelijk niet voldoet aan de verplichting gesteld bij artikel 14, eerste lid, van dit besluit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

2. Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon is gepleegd, wordt het slechts vervolgd op diens klachte.

Artikel 156.

Hij die mondeling of schriftelijk, persoonlijk of door een daartoe gevolmachtigde, opzettelijk aan den Raad of aan de personen of instanties, bedoeld in artikel 7, onware mededeelingen doet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste tienduizend gulden.

Artikel 157.

1. Hij die opzettelijk een verbod overtreedt of niet voldoet aan eenige verplichting gesteld in eenigen ter uitvoering van dit besluit uitgevaardigden wettelijken maatregelen, dan wel door handelen of nalaten opzettelijk bewerkt of opzettelijk medebewerkt, dat zoodanig verbod wordt overtreden of aan zoodanige verplichting niet wordt voldaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste twintigduizend gulden.

2. Hij aan wiens schuld het te wijten is, dat een verbod wordt overtreden of niet wordt voldaan aan een verplichting, gesteld in eenigen ter uitvoering van dit besluit uitgevaardigden wettelijken maatregel, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste zesduizend gulden.

Artikel 158.

Indien een in dit hoofdstuk genoemd strafbaar feit wordt begaan door een rechtspersoon, kan de strafvervolging worden

ingesteld en de straf uitgesproken tegen de leden van het bestuur. Geen straf wordt uitgesproken tegen een lid van het bestuur van wien blijkt, dat het strafbare feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 159.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn mede van toepassing op den Nederlander en den Nederlandschen onderdaan, die zich buiten het Rijk in Europa schuldig maakt aan een der strafbare feiten, welke krachtens het bepaalde in artikel 160 als misdrijven worden beschouwd.

Artikel 160.

1. De in de artikelen 153, eerste lid, 154, eerste lid, 155, 156 en 157, eerste lid, strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven.

2. De in de artikelen 153, tweede lid, 154, tweede en derde lid, en 157, tweede lid, strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als overtredingen.

3. In geval van veroordeeling wegens een feit bij dit besluit strafbaar gesteld, kunnen goederen, door middel van het strafbare feit verkregen, of waarmede of met betrekking waartoe het misdrijf is gepleegd, worden verbeurd verklaard, ongeacht of zij den veroordeelde toebehooren.

Artikel 161.

1. Met het opsporen van de feiten, bij dit besluit strafbaar gesteld, zijn belast:

a. in het Rijk in Europa: de bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering bedoelde ambtenaren, en de ambtenaren, aangewezen door Onzen Minister van Justitie;

b. in de overzeesche gebiedsdeelen: de ambtenaren, in het algemeen belast met de opsporing van strafbare feiten, alsmede de ambtenaren, daartoe door de overzeesche Overheden aangewezen.

2. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd,

in beslag te nemen, zoomede ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voorwerpen, welke tot ontdekking van de waarheid kunnen leiden of welker verbeurdverklaring, vernietiging of onbruikbaarmaking kan worden bevolen.

3. Zij kunnen te allen tijde inzage vorderen van alle bescheiden, waarvan zij voor de goede vervulling van hun taak inzage noodig achten.

4. Zij hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, voor zoover zij de betreding daarvan voor de goede vervulling van hun taak noodig achten. Zij zijn bevoegd, zich van bepaalde door hen aan te wijzen personen te doen vergezellen. Zoo noodig verschaffen zij zich toegang met behulp van den sterken arm.

5. Voor zoover andere wettelijke bepalingen hun daartoe niet een verder strekkende bevoegdheid geven, treden zij in het Rijk in Europa, in Suriname en in Curaçao in woningen tegen den wil van den bewoner niet binnen dan:

a. in het Rijk in Europa: vergezeld van een commissaris van politie of van den burgemeester der gemeente of voorzien van een algemeenen of bijzonderen schriftelijken last van den procureur-generaal bij het gerechtshof of van den officier van justitie, of van een bijzonderen schriftelijken last van den commissaris van politie of in gemeenten, waar geen commissaris van politie is, van den burgemeester,

b. in Suriname en Curaçao: vergezeld door of op last van de ambtenaren, daartoe aangewezen door den Gouverneur.

Van dit binnentreden wordt binnen tweemaal 24 uren proces-verbaal opgemaakt. Daarin worden de personen, die zijn binnengetreden, het tijdstip van het binnentreden en het daarmede beoogde doel vermeld.

HOOFDSTUK XI.

Slotbepalingen.

Artikel 162.

1. In gebied van het Rijk in Europa, dat in bijzonderen staat van beleg is verklaard, worden, zoolang niet door Ons

anders is bepaald, de bevoegdheden van den Raad uitgeoefend door het militair gezag.

2. De beslissingen, ingevolge het bepaalde in het vorige lid door het militair gezag genomen, kunnen te allen tijde door den Raad, zoodra deze zal fungeeren, hetzij op verzoek van belanghebbenden, hetzij ambtshalve worden gewijzigd of ingetrokken.

Artikel 163.

1. Op het tijdstip, waarop op den Raad, ingevolge het bepaalde in artikel 5, tweede lid, de taak, de rechten en de verplichtingen van de Commissie, bedoeld in artikel 46, lid 4, van Ons besluit van 7 Juni 1940 (Staatsblad No. A 6) overgaan, treden, voor zoover betreft ingezetenen van bevrijd gebied van het Rijk in Europa, de paragrafen 2, 3, 4 en 7 van Ons besluit van 7 Juni 1940 (Staatsblad No. A 6) buiten werking.

2. Echter behouden Onze besluiten, en beslissingen van genoemde Commissie, op grond van de in het vorige lid bedoelde bepalingen genomen, hun kracht, zoolang zij niet uitdrukkelijk zijn ingetrokken.

Artikel 164.

Dit besluit is mede verbindend voor Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao, met dien verstande evenwel, dat in deze gebiedsdeelen, voor zoover betreft onderwerpen van internen aard, nadere, van dit besluit afwijkende regelingen kunnen worden getroffen.

Artikel 165.

Dit besluit kan worden aangehaald onder den titel: Besluit herstel rechtsverkeer.

Artikel 166.

Dit besluit, ten aanzien waarvan de bevoegdheid, bedoeld in artikel 9, tweede lid van het Besluit op den bijzonderen staat

van beleg, niet kan worden uitgeoefend, treedt in werking op den dag volgende op dien zijner afkondiging, met dien verstande, dat het in Suriname en in Curaçao in werking treedt op den daag volgende op dien zijner afkondiging onderscheidenlijk in het Gouvernementsblad van Suriname en in het Publicatieblad van Curaçao.

Onze Ministers van Justitie, van Financiën, van Handel, Nijverheid en Landbouw en van Koloniën zijn belast, ieder voor zoover hem aangaat, met de uitvoering van dit besluit, dat in het Staatsblad het Staatsblad van Nederlandsch-Indië, het Gouvernementsblad van Suriname en het Publicatieblad van Curaçao zal worden geplaatst.

Londen, den 17den September 1944.

WILHELMINA.

De Minister voor Algemeene Oorlogvoering van het Koninkrijk,
P. S. Gerbrandy.

De Minister van Algemeene Zaken,
van Boeijen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
E. N. van Kleffens.

De Minister van Justitie,
G. J. van Heuven Goedhart.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
J. A. W. Burger.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen,
G. Bolkestein.

De Minister van Financiën,
J. van den Broek.

De Minister van Oorlog,
Van Lidth de Jeude,

De Minister van Marine,
J. Th. Furstner.

De Minister van Waterstaat,
J. W. Albarda.

De Minister van Handel, Nijverheid en Landbouw a.i.,
J. van den Broek.

De Minister van Scheepvaart en Visscherij,
De Booy.

De Minister van Sociale Zaken,
J. van den Tempel.

De Minister van Koloniën,
H. J. van Mook.

De Minister zonder Portefeuille,
E. Michiels van Verduynen.

Uitgegeven den twintigsten September 1944.

De Minister van Justitie,

G. J. van Heuven Goedhart.

Heeft, de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gedaan te Willemstad, den 25sten October 1944.

P. KASTEEL.

De Gouvernements-secretaris,

CORVER.

Uitgegeven den 30sten October 1945.
De Gouvernements-secretaris,
CORVER.